



Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2019/C 432/01	Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз.	1
---------------	---	---

V Обявления

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2019/C 432/02	Дело C-324/17: Решение на Съда (първи състав) от 24 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Специализирания наказателен съд — България) — наказателно производство срещу Иван Гаванозов (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива 2014/41/ЕС — Европейска заповед за разследване по наказателноправни въпроси — Член 5, параграф 1 — Формуляр, предвиден в приложение А — Раздел Й — Липса на правни средства за защита в издаващата държава членка).....	2
---------------	---	---

2019/C 432/03	Дело C-391/17: Решение на Съда (голям състав) от 31 октомври 2019 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Собствени ресурси — Асоцииране на отвъдморските страни и територии (ОСТ) към Европейския съюз — Решение 91/482/ЕИО — Член 101, параграф 2 — Допускане без начисляване на мита на вноса на продукти без произход от ОСТ в Съюза, които са в свободно обращение в дадена ОСТ и се реекспортират в непроменено състояние в Съюза — Сертификати за износ EXP — Нередовно издаване на сертификати от властите на ОСТ — Член 4, параграф 3 ДЕС — Принцип на лоялно сътрудничество — Отговорност на държавата членка, която има специални отношения със съответната ОСТ — Задължение да се компенсира загубата на собствени ресурси на Съюза, причинена от нередовното издаване на сертификати за износ EXP — Внос на алуминий от Ангил)	3
2019/C 432/04	Дело C-395/17: Решение на Съда (голям състав) от 31 октомври 2019 г. — Европейска комисия/Кралство Нидерландия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Собствени ресурси — Асоцииране на отвъдморските страни и територии (ОСТ) към Европейския съюз — Решение 91/482/ЕИО — Решение 2001/822/ЕО — Допускане на вноса в Европейския съюз без начисляване на мита върху продукти с произход от ОСТ — Сертификат за движение на стоки EUR. 1 — Нередовно издаване на сертификати от властите на ОСТ — Мита, несъбрани от държавите членки на внос — Член 4, параграф 3 ДЕС — Принцип на лоялно сътрудничество — Отговорност на държавата членка, която има специални отношения със съответните ОСТ — Задължение да се компенсира загубата на собствени ресурси на Съюза, причинена от нередовното издаване на сертификати EUR. 1 — Внос на мляко на прах и на ориз от Кюрасао и на дребнозърнест и едрозърнест грис от Аруба)	4
2019/C 432/05	Съединени дела C-663/17 P, C-665/17 P и C-669/17 P: Решение на Съда (голям състав) от 5 ноември 2019 г. — Европейска централна банка (ЕЦБ)/Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA (C-663/17 P), Европейска комисия/Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA, Европейска централна банка (ЕЦБ) (C-665/17 P), Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA/Европейска централна банка (ЕЦБ) (C-669/17 P) (Жалба — Допустимост — Процесуално представителство на страна пред Съда — Адвокатско пълномощно — Оттегляне на пълномощното от ликвидатора на дружеството жалбоподател — Продължаване на производството от ръководния орган на дружеството жалбоподател — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Право на ефективни правни средства за защита — Регламент (ЕС) № 1024/2013 — Пруденциален надзор над кредитните институции — Решение за отнемане на лиценза на кредитна институция — Жалба за отмяна пред Общия съд на Европейския съюз — Допустимост — Пряко засягане на акционерите на дружеството с отнет лиценз)	5
2019/C 432/06	Дело C-192/18: Решение на Съда (голям състав) от 5 ноември 2019 г. — Европейска комисия/Република Полша (Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС — Правова държава — Ефективна съдебна защита в областите, обхванати от правото на Съюза — Принципи на несменяемост и независимост на съдиите — Намаляване на пенсионната възраст на съдиите от полските общи съдилища — Възможност да се продължи, с разрешение на министъра на правосъдието, изпълняването на съдийски функции след навършване на новоопределената възраст — Член 157 ДФЕС — Директива 2006/54/ЕО — Член 5, буква а) и член 9, параграф 1, буква е) — Забрана за основана на пола дискриминация по отношение на заплащането, заетостта и професиите — Въвеждане на различна пенсионна възраст за жените и за мъжете — съдии от полските общи съдилища, съдии от Sąd Najwyższy (Върховен съд, Полша) и полски прокурори)	6
2019/C 432/07	Дело C-212/18: Решение на Съда (втори състав) от 24 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte — Италия) — Prato Nevoso Termo Energy Srl/Provincia di Cuneo, ARPA Piemonte (Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2008/98/ЕО — Отпадъци — Отпадъчни растителни масла, които са преминали през химическо третиране — Член 6, параграфи 1 и 4 — Статус „край на отпадъка“ — Директива 2009/28/ЕО — Насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници — Член 13 — Национални разрешителни, сертификационни и лицензионни процедури, които се прилагат по отношение на централите за производство на електроенергия, на топлинна енергия или енергия за охлаждане от възобновяеми източници — Използване на течно гориво от биомаса като източник на захранване на централа за производство на електроенергия)	7

2019/C 432/08	Дело C-213/18: Решение на Съда (първи състав) от 7 ноември 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunale ordinario di Roma — Италия) — Adriano Guaitoli и др./easyJet Airline Co. Ltd (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Член 7, параграф 1, буква а) — Компетентен съд по дела, свързани с договор — Общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Членове 5, 7, 9 и 12 — Конвенция от Монреал — Компетентност — Членове 19 и 33 — Иск за обезщетяване и поправяне на вреди, произтичащи от отмяната и от закъснението на полети).....	8
2019/C 432/09	Дело C-281/18 P: Решение на Съда (втори състав) от 31 октомври 2019 г. — Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), herowepmar.org (Обжалване — Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Оттегляне на първоначалното решение на апелативния състав, с което се отхвърля частично искането за обявяване на недействителност на словната марка на Европейския съюз „REPOWER“).....	9
2019/C 432/10	Съединени дела C-364/18 et C-365/18: Решение на Съда (девети състав) от 7 ноември 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Италия) — Eni SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-364/18), Shell Italia E & P SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l'Energia, Reti e Ambiente, предишно Autorità per l'energia elettrica e il gas e il sistema idrico (Преюдициално запитване — Директива 94/22/ЕО — Енергетика — Условия за предоставяне и ползване на разрешения за проучване, изследване и производство на въглеводороди — Възнаграждения — Методи за изчисляване — Индекси QE и Pfor — Дискриминационен характер).....	10
2019/C 432/11	Дело C-396/18: Решение на Съда (първи състав) от 7 ноември 2019 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione - Италия) — Gennaro Cafaro/DQ (Преюдициално запитване — Въздушен транспорт — Регламент (ЕС) № 1178/2011 — Приложение I, точка FCL.065 — Приложно поле ratione temporis — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Дискриминация, основана на възраст — Член 2, параграф 5 — Член 4, параграф 1 — Национална правна уредба, предвиждаща автоматично прекратяване на трудовото правоотношение при навършване на 60 години — Пилоти на въздухоплавателни средства — Защита на националната сигурност).....	11
2019/C 432/12	Съединени дела C-469/18 и C-470/18: Решение на Съда (пети състав) от 24 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Hof van Cassatie — Белгия) — IN (C-469/18), JM (C-470/18)/Belgische Staat (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху доходите на физическите лица — Недопустимост на преюдициалното запитване).....	11
2019/C 432/13	Дело C-515/18: Решение на Съда (десети състав) от 24 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna — Италия) — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Regione autonoma della Sardegna (Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 1370/2007 — Обществени услуги за пътнически превоз — Железопътен транспорт — Договори за обществени услуги — Пряко възлагане — Задължение за предварително публикуване на обявление за прякото възлагане — Съдържание).....	12
2019/C 432/14	Дело C-636/18: Решение на Съда (седми състав) от 24 октомври 2019 г. — Европейска комисия/Френска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 2008/50/ЕО — Качество на атмосферния въздух — Член 13, параграф 1 и приложение XI — Системно и постоянно превишаване на пределно допустимите стойности за азотен диоксид (NO ₂) в някои агломерации и зони във Франция — Член 23, параграф 1 — Приложение XV — „Възможно най-кратък“ период на превишаване — Подходящи мерки).....	13
2019/C 432/15	Дело C-35/19: Решение на Съда (осми състав) от 24 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal de première instance de Liège — Белгия) — BU/État belge (Преюдициално запитване — Свободно движение на работници — Равно третиране — Данък върху доходите — Национална правна уредба — Освобождаване от данък на обезщетенията, отпускани на лица с увреждания — Обезщетения, получени в друга държава членка — Изключване — Различно третиране).....	13

2019/C 432/16	Дело C-296/19 P: Жалба, подадена на 10 април 2019 г. от Etnia Dreams, S.L. срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 13 февруари 2019 г. по дело T-823/17 — Etnia Dreams/EUIPO – Poisson (Etnik)...	14
2019/C 432/17	Дело C-332/19 P: Жалба, подадена на 23 април 2019 г. от Hércules Club de Fútbol, S.A.D. срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 12 февруари 2019 г. по дело T-134/17, Hércules Club de Fútbol/Комисия	14
2019/C 432/18	Дело C-451/19: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на 12 юни 2019 г. — Subdelegación del Gobierno en Toledo/XU	15
2019/C 432/19	Дело C-525/19: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на 9 юли 2019 г. — GF/Subdelegación del Gobierno en Toledo	16
2019/C 432/20	Дело C-532/19: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на 11 юли 2019 г. — QP/Subdelegación del Gobierno en Toledo	16
2019/C 432/21	Дело C-576/19 P: Жалба, подадена на 29 юли 2019 г. от Intercept Pharma Ltd и Intercept Pharmaceuticals, Inc. срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 28 юни 2019 г. по дело T-377/18, Intercept Pharma и Intercept Pharmaceuticals/ЕМА	17
2019/C 432/22	Дело C-577/19 P: Жалба, подадена на 29 юли 2019 г. от KID-Systeme GmbH срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 16 май 2019 г. по дело T-354/18 — KID-Systeme/EUIPO	18
2019/C 432/23	Дело C-599/19 P: Жалба, подадена на 6 август 2019 г. от Rietze GmbH & Co. KG срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 6 юни 2019 г. по дело T-43/18, Rietze GmbH & Co. KG/Служба за интелектуална собственост на Европейския съюз	19
2019/C 432/24	Дело C-601/19 P: Жалба, подадена на 7 август 2019 г. от BP срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 11 юли 2019 г. по дело T-888/16, BP/FRA	19
2019/C 432/25	Дело C-622/19 P: Жалба, подадена на 21 август 2019 г. от Luz Saúde, SA срещу решението на Общия съд (осми състав), постановено на 13 юни 2019 г. по дело T-357/18 — Luz Saúde/EUIPO – Clínica La Luz	20
2019/C 432/26	Дело C-675/19 SA: Искане за овластяване за налагане на заповед, подадено на 9 септември 2019 г. — Ntinos Ramon/Европейска комисия	21
2019/C 432/27	Дело C-677/19: Преюдициално запитване от Tribunalul Vâlcea (Румъния), постъпило на 11 септември 2019 г. — SC Valoris SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea, Administrația Fondului pentru Mediu	21
2019/C 432/28	Дело C-693/19: Преюдициално запитване от Tribunale di Milano (Италия), постъпило на 13 септември 2019 г. — SPV Project 1503 Srl, Dobank SpA/YB	22
2019/C 432/29	Дело C-705/19: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 23 септември 2019 г. — Axpo Trading Ag/Gestore dei Servizi Energetici SpA - GSE	23
2019/C 432/30	Дело C-721/19: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 23 септември 2019 г. — Sisal SpA/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze	24

2019/C 432/31	Дело C-722/19: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 23 септември 2019 г. — Stanleybet Malta Limited Magellan, Robotec Ltd/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze	26
2019/C 432/32	Дело C-723/19: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 30 септември 2019 г. — Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd/Agenzia delle Entrate	28
2019/C 432/33	Дело C-726/19: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Испания), постъпило на 1 октомври 2019 г. — Instituto Madrileño de Investigación y Desarrollo Agrario y Alimentario/JN	29
2019/C 432/34	Дело C-731/19: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на 4 октомври 2019 г. — KM/Subdelegación de Gobierno de Albacete	30
2019/C 432/35	Дело C-788/19: Иск, предявен на 23 октомври 2019 г. — Европейска комисия/Кралство Испания	30
2019/C 432/36	Дело C-796/19: Иск, предявен на 29 октомври 2019 г. — Европейска комисия/Република Австрия	31
2019/C 432/37	Дело C-806/19 P: Жалба, подадена на 31 октомври 2019 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (втори разширен състав) на 24 септември 2019 г. по дело T-105/17, HSBC Holdings plc и др./Комисия	32

Общ съд

2019/C 432/38	Дело T-48/17: Решение на Общия съд от 7 ноември 2019 г. — ADDE/Парламент (Институционално право — Европейски парламент — Решение, с което се обявява, че определени разходи на политическа партия не отговарят на условията за получаване на безвъзмездни средства за 2015 г. — Решение за отпускане на безвъзмездни средства за 2017 г. и за предварително финансиране до 33 % от максималния размер на безвъзмездните средства със задължение за предоставяне на банкова гаранция — Задължение за безпристрастност — Право на защита — Финансов регламент — Правила за прилагане на Финансовия регламент — Регламент (ЕО) № 2004/2003 — Пропорционалност — Равно третиране).....	34
2019/C 432/39	Дело T-332/17: Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — E-Control/ACER (Енергетика — Решение на апелативния съвет на ACER — Определяне на регионите за изчисляване на преносните способности — Жалба за отмяна — Правен интерес — Частична недопустимост — Регламент (ЕС) 2015/1222 — Компетентност на ACER) .	35
2019/C 432/40	Дело T-333/17: Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — Austrian Power Grid и Vorarlberger Übertragungsnetz/ACER (Енергетика — Решение на апелативния съвет на ACER — Определяне на регионите за изчисляване на преносните способности — Жалба за отмяна — Правен интерес — Частична недопустимост — Регламент (ЕС) 2015/1222 — Компетентност на ACER)	36
2019/C 432/41	Дело T-335/17: Решение на Общия съд от 10 октомври 2019 г. — Help — Hilfe zur Selbsthilfe/Комисия (Арбитражна клауза — Програма за продоволствена сигурност в полза на земеделските домакинства, които са особено силно засегнати от продоволствена несигурност в Зимбабве (ЕЧО/ZWE/BUD/2009/02002) — Преквалифициране на жалбата — Одитни доклади — Одитен доклад на Сметната палата — Доклад на OLAF — Възстановяване на отпуснати суми — Пропорционалност — Оправдани правни очаквания).....	37

2019/C 432/42	Дело T-601/17: Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — Rubik's Brand/EUIPO — Simba Toys (Форма на куб със стени с решетъчна структура) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Триизмерна марка на Европейския съюз — Форма на куб със стени с решетъчна структура — Абсолютно основание за отказ — Член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) от Регламент № 40/94 (понастоящем член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) от Регламент 2017/1001) — Знак, който се състои изключително от формата на стоката, необходима за постигането на технически резултат — Член 76, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 95, параграф 1 от Регламент 2017/1001) — Член 75, параграф 1, второ изречение от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 94, параграф 1, второ изречение от Регламент 2017/1001) — Член 65, параграф 6 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 72, параграф 6 от Регламент № 2017/1001)	37
2019/C 432/43	Дело T-778/17: Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — Autostrada Wielkopolska/Комисия (Държавни помощи — Концесия на магистрала с такса за изминатото разстояние — Закон, предвиждащ освобождаване от такси за изминатото разстояние на някои превозни средства — Компенсация за пропуснати приходи, предоставена от държавата членка на концесионера — Виртуална такса — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда нейното възстановяване — Процесуални права на заинтересованите страни — Задължение на Комисията да проявява особена бдителност — Понятието „държавна помощ“ — Предимство — Подобряване на очакваното финансово положение на концесионера — Критерий за частния оператор в условията на пазарна икономика — Член 107, параграф 3, буква а) ДФЕС — Държавна помощ с регионално предназначение)	38
2019/C 432/44	Дело T-58/18: Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — Mahr/EUIPO – Especialidades Vira (Хочолат) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Хочолат“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „LUXOCOLAT“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001 — Мотивиране на възражението — Правило 15, параграф 3, буква б) от Регламент (ЕО) № 2868/95 (понастоящем член 2, параграф 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625)	39
2019/C 432/45	Дело T-279/18: Решение на Общия съд от 17 октомври 2019 г. — Alliance Pharmaceuticals/EUIPO – AxiCorp (AXICORP ALLIANCE) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Словна марка „AXICORP ALLIANCE“ — По-ранни словни и фигуративни марки на Европейския съюз „ALLIANCE“ — Относителни основания за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Доказване на реалното използване на по-ранните марки — Член 47, параграф 2 от Регламент 2017/1001 — Тълкуване на описанието на стоките, включени в приложения към Нийската класификация азбучен списък)	40
2019/C 432/46	Дело T- 310/18: Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — EPSU и Goudriaan/Комисия (Социална политика — Диалог между социалните партньори на равнището на Съюза — Споразумение, озаглавено „Обща рамка за информирани и консултиране на държавните служители и служителите, работещи в централните държавни администрации“ — Съвместно искане на подписалите страни за изпълнение на това споразумение на равнището на Съюза — Отказ на Комисията да представи предложение за решение на Съвета — Жалба за отмяна — Акт, подлежащ на обжалване — Допустимост — Свобода на прещенка на Комисията — Автономност на социалните партньори — Принцип на субсидиарност — Пропорционалност)	41
2019/C 432/47	Дело T-361/18: Решение на Общия съд от 5 ноември 2019 г. — APEDA/EUIPO — Burraq Travel & Tours General Tourism Office (SIR BASMATI RICE) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „SIR BASMATI RICE“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	41
2019/C 432/48	Дело T-380/18: Решение на Общия съд от 7 ноември 2019 г. — Intas Pharmaceuticals/EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „INTAS“ — По-ранни марка на Европейския съюз и национална марки, съдържащи словния елемент „indas“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходството на знаците и на стоките — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Доказване на реалното използване на по-ранните марки — член 47 от Регламент 2017/1001)	42

2019/C 432/49	Дело T-417/18: Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — CdT/EUIPO (Жалба за отмяна — Институционално право — Задължение необходимата за функционирането на EUIPO преводаческа работа да се поверява на CdT — Прекратяване на споразумението между CdT и EUIPO — Публикуване на обявление за обществена поръчка за преводачески услуги — Възражение за недопустимост — Липса на правен интерес — Частична липса на основание за произнасяне — Частична недопустимост).....	43
2019/C 432/50	Дело T-432/18: Решение на Общия съд от 16 октомври 2019 г. — Palo/Комисия (Публична служба — Срочно наети служители — Пенсии — Условия за прилагане на пенсионната схема — Обезщетение при прекратяване на служебното правоотношение — Член 12, параграф 2 от приложение VIII към Правилника — Принципи на равно третиране и на недопускане на дискриминация — Оправдани правни очаквания — Принцип на добра администрация — Задължение за полагане на дължимата грижа).....	44
2019/C 432/51	Дело T-434/18: Решение на Общия съд от 15 октомври 2019 г. — Vans/EUIPO (ULTRARANGE) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „ULTRARANGE“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	45
2019/C 432/52	Дело T-454/18: Решение на Общия съд от 10 октомври 2019 г. — Biasotto/EUIPO — Oofos (ОО) (Марка на Европейския съюз — Процедура по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз ОО — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз ОО — Относително основание за отказ — Риск от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	45
2019/C 432/53	Дело T-498/18: Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — ZPC Flis/EUIPO – Aldi Einkauf (Happy Moreno choso) (Марка на Европейския съюз — Процедура по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз Нарру Moreno choso — По-ранни национални фигуративни марки MORENO — Относително основание за отказ — Риск от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [впоследствие член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Замяна на списъка на стоки, обхванати от по-ранните национални фигуративни марки — Поправка на решението на апелативния състав — Член 102, параграф 1 от Регламент 2017/1001 — Правно основание — Предишна практика при вземане на решения — Правна сигурност — Оправдани правни очаквания)	46
2019/C 432/54	Дело T-559/18: Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — Atos Medical/EUIPO — Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb (Медицински пластир) (Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промишлен дизайн на Общността, представляващ медицински пластир — Оповестяване на ранни промишлени дизайни — Основание за недействителност — Оригинаалност — Информирани потребители — Степен на свобода на автора — Различно общо впечатление — Член 6 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002)	47
2019/C 432/55	Дело T-560/18: Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — Atos Medical/EUIPO — Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb (Медицински пластир) (Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промишлен дизайн на Общността, представляващ медицински пластир — Оповестяване на ранни промишлени дизайни — Основание за недействителност — Оригинаалност — Информирани потребители — Степен на свобода на автора — Различно общо впечатление — Член 6 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002)	48
2019/C 432/56	Дело T-568/18: Решение на Общия съд от 7 ноември 2019 г. — Local-e-motion/EUIPO – Volkswagen (WE) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „WE“ — По-ранна национална словна марка „WE“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001).....	48
2019/C 432/57	Дело T-582/18: Решение на Общия съд от 15 октомври 2019 г. — Boxer Barcelona/EUIPO — X-Technology Swiss (XBOXER BARCELONA) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „XBOXER BARCELONA“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща буквата „x“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Реално използване на по-ранната марка — Доказателства — Член 18, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001 — Член 47, параграф 2 от Регламент 2017/1001 — Ограничаване на заявката за регистрация пред апелативния състав — Член 49, параграф 1 от Регламент 2017/1001).....	49

2019/C 432/58	Дело T-628/18: Решение на Общия съд от 7 октомври 2019 г. — E.I. Papadopoulos/EUIPO – Europastry („frīpan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre“) („Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „frīpan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „Caprice“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)“)	50
2019/C 432/59	Дело T-684/18: Решение на Общия съд от 16 октомври 2019 г. — ZV/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Наемане на работа — Обявление за свободна длъжност — Заместник-омбудсман към Комисията — Производство — Преценка на заслугите)	51
2019/C 432/60	Дело T-708/18: Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — ZPC Flis/EUIPO — ZPC Flis/EUIPO — Aldi Einkauf (FLIS Harry Moreno choso) (Марка на Европейския съюз — Процедура по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз FLIS Harry Moreno choso — По-ранни национални фигуративни марки MORENO — Относително основание за отказ — Риск от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [впоследствие член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Замяна на списъка на стоки, обхванати от по-ранните национални фигуративни марки — Поправка на решението на апелативния състав — Член 102, параграф 1 от Регламент 2017/1001 — Правно основание — Предишна практика при вземане на решения — Правна сигурност — Оправдани правни очаквания)	51
2019/C 432/61	Дело T-10/19: Решение на Общия съд от 17 октомври 2019 г. — United States Seafoods/EUIPO (UNITED STATES SEAFOODS) (Марка на Европейския съюз — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Фигуративна марка „UNITED STATES SEAFOODS“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	52
2019/C 432/62	Дело T-41/19: Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — MSI Svetovanje/EUIPO – Industrial Farmaceutica Cantabria (pume) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „pume“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „pumedermt“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	53
2019/C 432/63	Дело T-240/19: Решение на Общия съд от 7 ноември 2019 г. — A9.com/EUIPO (Изображение на камбана) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща камбана — Абсолютно основание за отказ — Задължение за мотивиране — Член 94 от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001)	54
2019/C 432/64	Дело T-557/17: Определение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — Liaño Reig/ЕСП (Жалба за отмяна — Икономическа и парична политика — Искане за обезщетение — Единен механизъм за реструктуриране на кредитни институции и на някои инвестиционни посредници — Процедура по реструктуриране — Схема за реструктуриране на Banco Popular Español — Частична отмяна — Неделимост — Недопустимост)	54
2019/C 432/65	Дело T-727/18 R: Определение на председателя на Общия съд от 20 септември 2019 г. — ZW/ЕИБ (Обезпечително производство — Публична служба — Недопустимост)	55
2019/C 432/66	Дело T-750/18: Определение на Общия съд от 25 октомври 2019 г. — Briois/Парламент (Институционално право — Член на Европейския парламент — Привилегии и имунитети — Решение за снемане на депутатския имунитет — Изтичане на депутатския мандат — Отпадане на правния интерес — Липса на основание за произнасяне)	56
2019/C 432/67	Дело T-145/19: Определение на Общия съд от 17 ноември 2019 г. — Jar Energéticas y Medioambientales/Комисия (Жалба за отмяна — Споразумение за отпускане на безвъзмездни средства, сключено в рамките на финансовия инструмент за околна среда (LIFE+) — Дебитно известие — Акт, който се вписва в контекста на чисто договорно правоотношение и е неотделим от него — Липса на промяна в квалификацията на жалбата — Явна недопустимост)	56

2019/C 432/68	Дело T-188/19: Определение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — Обединено кралство/Комисия (Жалба за отмяна — Научни изследвания, технологично развитие и космическо пространство — Седма рамкова програма на Съюза — Одит — Неотчитане на работните часове — Разходи за персонала, които са обявени за недопустими — Решение на Комисията да приеме одитния доклад за окончателен — Недопустимост).....	57
2019/C 432/69	Дело T-211/19: Определение на Общия съд от 25 октомври 2019 г. — Le Pen/Парламент (Институционално право — Член на Европейския парламент — Привилегии и имунитети — Решение за снемане на парламентарния имунитет — Изтичане на мандата на депутат — Отпадане на правния интерес — Липса на основание за произнасяне).....	58
2019/C 432/70	Дело T-383/19 R: Определение на председателя на Общия съд от 23 октомври 2019 г. — Walker и др./Парламент и Съвет (Обезпечително производство — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Регламент (ЕС) 2018/1806 — Загубване на гражданството на Съюза — Молба за постановяване на временни мерки — Явна недопустимост на жалбата в главното производство — Недопустимост)	58
2019/C 432/71	Дело T-688/19: Иск, предявен на 8 октомври 2019 г. — VeriGraft/EASME.....	59
2019/C 432/72	Дело T-690/19: Жалба, подадена на 8 октомври 2019 г. — Daily Mail and General Trust plc и др./Комисия	60
2019/C 432/73	Дело T-691/19: Жалба, подадена на 8 октомври 2019 г. — Hill & Smith Holdings and Hill & Smith Overseas/Комисия.....	61
2019/C 432/74	Дело T-692/19: Жалба, подадена на 8 октомври 2019 г. — Rentokil Initial и Rentokil Initial 1927/Комисия	63
2019/C 432/75	Дело T-703/19: Жалба, подадена на 11 октомври 2019 г. — DD/FRA	64
2019/C 432/76	Дело T-727/19: Иск, предявен на/Жалба, подадена на 29 октомври 2019 г. — Basaglia/Комисия.....	65
2019/C 432/77	Дело T-733/19: Жалба, подадена на 29 октомври 2019 г. — Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology и Sunowe Solar/Комисия.....	66
2019/C 432/78	Дело T-734/19: Жалба, подадена на 4 ноември 2019 г. — Junqueras i Vies/Парламент	68
2019/C 432/79	Дело T-735/19: Жалба, подадена на 30 октомври 2019 г. — Frank Recruitment Group Services/EUIPO — Pearson (PEARSON FRANK)	69
2019/C 432/80	Дело T-736/19: Жалба, подадена на 4 ноември 2019 г. — HA/Комисия	70
2019/C 432/81	Дело T-737//19: Жалба, подадена на 5 ноември 2019 г. — Huevos Herrera Mejías/EUIPO – Montesierra (MontiSierra HUEVOS CON SABOR A CAMPO)	70
2019/C 432/82	Дело T-739/19: Жалба, подадена на 6 ноември 2019 г. — Productos Jamaica/EUIPO – Alada 1850 (flordeJamaica)	71
2019/C 432/83	Дело T-313/19: Определение на Общия съд от 23 октомври 2019 г. — Taghani/Комисия	72

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

(2019/C 432/01)

Последна публикация

ОВ С 423, 16.12.2019 г.

Предишни публикации

ОВ С 413, 9.12.2019 г.

ОВ С 406, 2.12.2019 г.

ОВ С 399, 25.11.2019 г.

ОВ С 383, 11.11.2019 г.

ОВ С 372, 4.11.2019 г.

ОВ С 363, 28.10.2019 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Обявления)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (първи състав) от 24 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Специализирания наказателен съд — България) — наказателно производство срещу Иван Гаванозов

(Дело C-324/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива 2014/41/ЕС — Европейска заповед за разследване по наказателноправни въпроси — Член 5, параграф 1 — Формуляр, предвиден в приложение А — Раздел Й — Липса на правни средства за защита в издаващата държава членка)

(2019/C 432/02)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Страна в главното производство

Иван Гаванозов

Диспозитив

Член 5, параграф 1 от Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година относно Европейска заповед за разследване по наказателноправни въпроси във връзка с раздел Й от формуляра в приложение А към тази директива трябва да се тълкува в смисъл, че при издаването на европейска заповед за разследване съдебният орган на държава членка не трябва да описва в този раздел правните средства за защита срещу издаването на такава заповед, които евентуално са предвидени в неговата държава членка.

⁽¹⁾ ОВ C 256, 7.8.2017 г.

Решение на Съда (голям състав) от 31 октомври 2019 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело C-391/17) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Собствени ресурси — Асоцииране на отвъдморските страни и територии (ОСТ) към Европейския съюз — Решение 91/482/ЕИО — Член 101, параграф 2 — Допускане без начисляване на мита на вноса на продукти без произход от ОСТ в Съюза, които са в свободно обращение в дадена ОСТ и се реекспортират в непроменено състояние в Съюза — Сертификати за износ EXP — Нередовно издаване на сертификати от властите на ОСТ — Член 4, параграф 3 ДЕС — Принцип на лоялно сътрудничество — Отговорност на държавата членка, която има специални отношения със съответната ОСТ — Задължение да се компенсира загубата на собствени ресурси на Съюза, причинена от нередовното издаване на сертификати за износ EXP — Внос на алуминий от Ангил)

(2019/C 432/03)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Caeiros, J.-F. Brakeland, L. Flynn и S. Noë)

Ответник: Обединено Кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: първоначално J. Kraehling, G. Brown, R. Fadoju и S. Brandon, подпомагани от K. Beal, QC, и P. Luckhurst, barristers, впоследствие S. Brandon и F. Shibli, подпомагани от K. Beal, QC, и P. Luckhurst, barristers)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Кралство Нидерландия (представители: M. Bulterman, P. Huurnink и J. Langer)

Диспозитив

- 1) Като не е компенсирало загубата на собствени ресурси, произтичаща от нередовното от гледна точка на Решение 91/482/ЕИО на Съвета от 25 юли 1991 година за асоцииране на отвъдморските страни и територии към Европейската икономическа общност издаване на сертификати за износ EXP от властите на Ангил по отношение на внос на алуминий от Ангил през периода 1999—2000 г., Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия не е изпълнило задълженията си по член 4, параграф 3 ДЕС.
- 2) Осъжда Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разноски.
- 3) Кралство Нидерландия понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 318, 25.9.2017 г.

Решение на Съда (голям състав) от 31 октомври 2019 г. — Европейска комисия/Кралство Нидерландия(Дело C-395/17) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Собствени ресурси — Асоцииране на отвъдморските страни и територии (ОСТ) към Европейския съюз — Решение 91/482/ЕИО — Решение 2001/822/ЕО — Допускане на вноса в Европейския съюз без начисляване на мита върху продукти с произход от ОСТ — Сертификат за движение на стоки EUR. I — Нередовно издаване на сертификати от властите на ОСТ — Мита, несъбрани от държавите членки на внос — Член 4, параграф 3 ДЕС — Принцип на лоялно сътрудничество — Отговорност на държавата членка, която има специални отношения със съответните ОСТ — Задължение да се компенсира загубата на собствени ресурси на Съюза, причинена от нередовното издаване на сертификати EUR. I — Внос на мляко на прах и на ориз от Кюрасао и на дребнозърнест и едрозърнест грис от Аруба)

(2019/C 432/04)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland, A. Caeiros, L. Flynn и S. Noë)

Ответник: Кралство Нидерландия (представители: M. K. Bulterman, M.H.S. Gijzen, P. Huurnink и J. Langer)

Встъпила страна, подпомагаща ответника: Обединено Кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: първоначално от J. Kraehling, G. Brown, R. Fadoju и S. Brandon, подпомагани от K. Beal, QC, и P. Luckhurst, barristers, впоследствие от S. Brandon и F. Shibli, подпомагани от K. Beal, QC, и P. Luckhurst, barristers)

Диспозитив

- 1) Като не е компенсирало загубата на собствени ресурси, произтичаща от нередовното от гледна точка на Решение 91/482/ЕИО на Съвета от 25 юли 1991 година за асоцииране на отвъдморските страни и територии към Европейската икономическа общност, впоследствие на Решение 2001/822/ЕО на Съвета от 27 ноември 2001 година за асоцииране на отвъдморските страни и територии към Европейската общност, издаване от властите на Кюрасао и на Аруба на сертификати за движение на стоки EUR. I, що се отнася съответно до вноса на мляко на прах и на ориз от Кюрасао през периода 1997—2000 г. и до вноса на дребнозърнест и едрозърнест грис от Аруба през периода 2002—2003 г., Кралство Нидерландия не е изпълнило задълженията си по член 4, параграф 3 ДЕС.
- 2) Осъжда Кралство Нидерландия да заплати съдебните разноски.
- 3) Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 347, 16.10.2017 г.

Решение на Съда (голям състав) от 5 ноември 2019 г. — Европейска централна банка (ЕЦБ)/Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA (C-663/17 P), Европейска комисия/Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA, Европейска централна банка (ЕЦБ) (C-665/17 P), Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA/Европейска централна банка (ЕЦБ) (C-669/17 P)

(Съединени дела C-663/17 P, C-665/17 P и C-669/17 P) ⁽¹⁾

(Жалба — Допустимост — Процесуално представителство на страна пред Съда — Адвокатско пълномощно — Оттегляне на пълномощното от ликвидатора на дружеството жалбоподател — Продължаване на производството от ръководния орган на дружеството жалбоподател — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Право на ефективни правни средства за защита — Регламент (ЕС) № 1024/2013 — Пруденциален надзор над кредитните институции — Решение за оттегляне на лиценза на кредитна институция — Жалба за отмяна пред Общия съд на Европейския съюз — Допустимост — Пряко засягане на акционерите на дружеството с отнет лиценз)

(2019/C 432/05)

Език на производството: английски

Страни

(Дело C-663/17 P)

Жалбоподател: Европейска централна банка (представители: E. Kouperidou, C. Hernández Saseto, подпомагани от B. Schneider, Rechtsanwalt, M. Petite, адвокат)

Други страни в производството: Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA (представители: M. Kirchner, L. Feddern и O.H. Behrends, Rechtsanwälte)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Европейска комисия (представители: A. Steiblytė, V. Di Bucci и K.-Ph. Wojcik)

(Дело C-665/17 P)

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: A. Steiblytė, V. Di Bucci и K.-Ph. Wojcik)

Други страни в производството: Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA (представители: M. Kirchner, L. Feddern и O.H. Behrends, Rechtsanwälte), Европейска централна банка (представители: E. Kouperidou, C. Hernández Saseto, подпомагани от B. Schneider, Rechtsanwalt, M. Petite, адвокат)

(Дело C-669/17 P)

Жалбоподатели: Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA (представители: M. Kirchner, L. Feddern и O.H. Behrends, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска централна банка (представители: E. Kouperidou, C. Hernández Saseto, подпомагани от B. Schneider, Rechtsanwalt, M. Petite, адвокат)

Встъпила страна в подкрепа на Европейската централна банка: Европейска комисия (представители: A. Steiblytė, V. Di Bucci и K.-Ph. Wojcik)

Диспозитив

- 1) Отхвърля като недопустима жалбата до Съда по дело C-669/17 P, подадена от името на г-н Ivan Fursin, г-н Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV и Rikam Holding SA.

- 2) Отменя определение на Общия съд на Европейския съюз от 12 септември 2017 г., Fursin и др./ЕЦБ (Т-247/16, непубликувано, ЕУ:Т:2017:623).
- 3) Отхвърля възражението за недопустимост, повдигнато от Европейската централна банка против първоинстанционната жалба, подадена от Trasta Komercbanka AS, с която се иска отмяна на решение ECB/SSM/2016 — 529900WIPOINFDAWTJ81/1 WOANCA-2016-0005 на Европейската централна банка от 3 март 2016 година за отнемане на лиценза, предоставен на Trasta Komercbanka.
- 4) Отхвърля първоинстанционната жалба, подадена от г-н Ivan Fursin, г-н Iqors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV и Rikam Holding SA, с която се иска отмяна на решението на Европейска централна банка от 3 март 2016 г.
- 5) Връща делото на Общия съд на Европейския съюз за произнасяне по първоинстанционната жалба, подадена от Trasta Komercbanka AS, с която се иска отмяна на решението на Европейска централна банка от 3 март 2016 г.
- 6) Осъжда Trasta Komercbanka AS, г-н Ivan Fursin, г-н Iqors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV и Rikam Holding SA, да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Европейската централна банка и на Европейската комисия във връзка съответно с производствата по жалбите до Съда по дела C-663/17 P и C-665/17 P.
- 7) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски по дело C-663/17 P.
- 8) Осъжда г-н Ivan Fursin, г-н Iqors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV и Rikam Holding SA, да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Европейската централна банка във връзка с първоинстанционното производство по жалбата, подадена от посочените акционери.
- 9) Не се произнася по съдебните разноски по дело C-669/17 P.

(¹) ОВ С 32, 29.1.2018 г.
ОВ С 42, 5.2.2018 г.

Решение на Съда (голям състав) от 5 ноември 2019 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-192/18) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС — Правова държава — Ефективна съдебна защита в областите, обхванати от правото на Съюза — Принципи на несменяемост и независимост на съдиите — Напаляване на пенсионната възраст на съдиите от полските общи съдилища — Възможност да се продължи, с разрешение на министъра на правосъдието, изпълняването на съдийски функции след навършване на новоопределената възраст — Член 157 ДФЕС — Директива 2006/54/ЕО — Член 5, буква а) и член 9, параграф 1, буква е) — Забрана за основана на пола дискриминация по отношение на заплащането, заетостта и професиите — Въвеждане на различна пенсионна възраст за жените и за мъжете — Съди от полските общи съдилища, съди от Sąd Najwyższy (Върховен съд, Полша) и полски прокурори)

(2019/C 432/06)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители А. Szymkowska, К. Banks, С. Valero и Н. Krämer)

Ответник: Република Полша (представители: В. Majczyna, К. Majcher и S. Żurek, подпомогани от W. Gontarski, avocat)

Диспозитив

- 1) Като е въвела с член 13, точки 1—3 от Ustawa o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Закон за изменение на Закона за организацията на общите съдилища и някои други закони) от 12 юли 2017 г. различна пенсионна възраст за жените и за мъжете съдии от полските общи съдилища и от Sąd Najwyższy (Върховен съд, Полша), и за полските прокурори, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 157 ДФЕС, както и по член 5, буква а) и член 9, параграф 1, буква е) от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите.
- 2) Като е предоставила на министъра на правосъдието (Полша), съгласно член 1, параграф 26, букви b) и c) от Закона за изменение на Закона за организацията на общите съдилища и някои други закони от 12 юли 2017 г., правомощието да разрешава или не продължаване на изпълнението на функциите на съдиите от полските общи съдилища след навършване на новата пенсионна възраст от посочените съдии, както е намалена с член 13, параграф 1 от същия закон, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС.
- 3) Осъжда Република Полша да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 182, 28.5.2018 г.

Решение на Съда (втори състав) от 24 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte — Италия) — Prato Nevoso Termo Energy Srl/Provincia di Cuneo, ARPA Piemonte

(Дело C-212/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2008/98/ЕО — Отпадъци — Отпадъчни растителни масла, които са преминали през химическо третиране — Член 6, параграфи 1 и 4 — Статус „край на отпадъка“ — Директива 2009/28/ЕО — Насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници — Член 13 — Национални разрешителни, сертификационни и лицензионни процедури, които се прилагат по отношение на централите за производство на електроенергия, на топлинна енергия или енергия за охлаждане от възобновяеми източници — Използване на течно гориво от биомаса като източник на захранване на централа за производство на електроенергия)

(2019/C 432/07)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Страни в главното производство

Жалбоподател: Prato Nevoso Termo Energy Srl

Ответник: Provincia di Cuneo, ARPA Piemonte

в присъствието на: Comune di Frabosa Sottana

Диспозитив

Член 6, параграфи 1 и 4 от Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви и член 13, параграф 1 от Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за насърчване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО, изменена с Директива (ЕС) 2015/1513 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 г., разглеждани във връзка една с друга, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, по силата на която трябва да бъде отхвърлена молба за издаване на разрешение метанът, в качеството му на източник за запазване на инсталация за производство на електрическа енергия, произвеждаща атмосферни емисии, да се замени с вещество, получено от химическото третиране на отпадъчни растителни масла, на основание че това вещество не е вписано в списъка с категориите горива, получени от биомаса, които са разрешени за тази цел, и че подобен списък може да бъде изменен само с министерски декрет, процедурата по приемане на който не е координирана с административната процедура за разрешаване на употребата на такова вещество от биомаса като гориво, при положение че без да допусне явна грешка в преценката, държавата членка е могла да установи липсата на доказателства, че използването на посоченото растително масло при такива обстоятелства отговаря на условията, предвидени в член 6, параграф 1 от Директива 2008/98, и по-специално че това използване е лишено от всякакво възможно вредно въздействие върху околната среда и човешкото здраве. Запитващата юрисдикция следва да провери дали случаят по делото в главното производство е такъв.

(¹) ОВ С 240, 9.7.2018 г.

**Решение на Съда (първи състав) от 7 ноември 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunale ordinario di Roma — Италия)
— Adriano Guaitoli и др./easyJet Airline Co. Ltd**

(Дело C-213/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Член 7, параграф 1, буква а) — Компетентен съд по дела, свързани с договор — Общи правила за обезщетяване и полтот на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Членове 5, 7, 9 и 12 — Конвенция от Монреал — Компетентност — Членове 19 и 33 — Иск за обезщетяване и поправяне на вреди, произтичащи от отмяната и от закъснението на полети)

(2019/C 432/08)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale ordinario di Roma

Страни в главното производство

Иници: Adriano Guaitoli, Concepción Casan Rodriguez, Alessandro Celano Tomassoni, Antonia Cirilli, Lucia Cortini, Mario Giuli, Patrizia Padroni

Ответник: easyJet Airline Co. Ltd

Диспозитив

- 1) Член 7, точка 1, член 67 и член 71, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, както и член 33 от Конвенцията за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз, сключена в Монреал на 28 май 1999 г. и одобрена от името на Европейската общност с Решение 2001/539/ЕО на Съвета от 5 април 2001 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че юрисдикцията на държава членка, сезирана едновременно с иск за обезщетения с предварително определен размер по Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91, и за обезщетения за допълнителните вреди, попадащи в приложното поле на тази конвенция, трябва да прецени компетентността си по първото искане с оглед на член 7, точка 1 от Регламент № 1215/2012, а по второто — с оглед на член 33 от посочената конвенция.
- 2) Член 33, параграф 1 от Конвенцията за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз, сключена в Монреал на 28 май 1999 г., трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на исквете за обезщетения за вреди, попадащи в приложното поле на тази конвенция, той урежда не само разпределението на съдебната компетентност между държавите — страни по нея, но и разпределението на местната компетентност между юрисдикциите на всяка от тези държави.

(¹) ОВ С 240, 9.7.2018 г.

Решение на Съда (втори състав) от 31 октомври 2019 г. — Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), repowermap.org

(Дело C-281/18 P) (¹)

(Обжалване — Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Оттегляне на първоначалното решение на апелативния състав, с което се отхвърля частично искането за обявяване на недействителност на словната марка на Европейския съюз „REPOWER“)

(2019/C 432/09)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Repower AG (представители: R. Kunz-Hallstein, H. P. Kunz-Hallstein и V. Kling, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представители: D. Botis и J.F. Crespo Carrillo), repowermap.org (представител: P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Repower AG да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 259, 23.7.2018 г.

Решение на Съда (девети състав) от 7 ноември 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Италия) — Eni SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-364/18), Shell Italia E & P SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l'Energia, Reti e Ambiente, предишно Autorità per l'energia elettrica e il gas e il sistema idrico

(Съединени дела C-364/18 et C-365/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 94/22/ЕО — Енергетика — Условия за предоставяне и ползване на разрешения за проучване, изследване и производство на въглеводороди — Възнаграждения — Методи за изчисляване — Индекси QЕ и Pfor — Дискриминационен характер)

(2019/C 432/10)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Страни в главното производство

(Дело C-364/18)

Жалбоподател: Eni SpA

Ответници: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

в присъствието на: Autorità di Regolazione per l'Energia, Reti e Ambiente, предишно Autorità per l'energia elettrica e il gas e il sistema idrico, Regione Basilicata, Comune di Viggiano, Regione Calabria, Comune di Ravenna, Assomineraria

(Дело C-365/18)

Жалбоподател: Shell Italia E & P SpA

Ответници: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l'Energia, Reti e Ambiente, предишното Autorità per l'energia elettrica e il gas e il sistema idrico

в присъствието на: Regione Basilicata, Comune di Viggiano, Assomineraria

Диспозитив

Член 6, параграф 1 от Директива 94/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 година относно условията за предоставяне и ползване на разрешения за проучване, изследване и производство на въглеводороди, разглеждан в светлината на шесто съображение от същата директива, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, по силата на която размерът на възнагражденията, дължими от притежателите на концесия за добив на природен газ, се изчислява въз основа на индекс, базиран на котировките на нефт и други горива в средносрочен и дългосрочен план, а не въз основа на индекс, който отразява цената на природния газ на краткосрочния пазар.

⁽¹⁾ ОВ С 294, 20.8.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 7 ноември 2019 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione - Италия)
— Gennaro Cafaro/DQ

(Дело C-396/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Въздушен транспорт — Регламент (ЕС) № 1178/2011 — Приложение I, точка FCL.065 — Приложно поле *ratione temporis* — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Дискриминация, основана на възраст — Член 2, параграф 5 — Член 4, параграф 1 — Национална правна уредба, предвиждаща автоматично прекратяване на трудовото правоотношение при навършване на 60 години — Пилоти на въздухоплавателни средства — Защита на националната сигурност)

(2019/C 432/11)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gennaro Cafaro

Ответник: DQ

Диспозитив

Член 2, параграф 5 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата по главното производство, която предвижда автоматично прекратяване на трудовото правоотношение на пилотите, наети на работа от дружество, използващо въздухоплавателни средства в рамките на дейности, свързани със защитата на националната сигурност на държава членка, при навършване на 60 години, доколкото такава правна уредба е необходима за обществената сигурност по смисъла на тази разпоредба, което запитващата юрисдикция следва да провери.

Член 4, параграф 1 от Директива 2000/78 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата по главното производство, която предвижда автоматично прекратяване на трудовото правоотношение на пилотите, наети на работа от дружество, което използва въздухоплавателни средства в рамките на дейности, свързани със защитата на националната сигурност на държава членка, при навършване на 60 години, доколкото такава правна уредба е пропорционална по смисъла на тази разпоредба, което запитващата юрисдикция следва да провери.

⁽¹⁾ ОВ С 352, 1.10.2018 г.

Решение на Съда (пети състав) от 24 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Hof van Cassatie — Белгия) — IN (C-469/18), JM (C-470/18)/Belgische Staat

(Съединени дела C-469/18 и C-470/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху доходите на физическите лица — Недопустимост на преюдициалното запитване)

(2019/C 432/12)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van Cassatie

Страни в главното производство

Жалбоподатели: IN (C-469/18), JM (C-470/18)

Ответник: Belgische Staat

Диспозитив

Не допуска преюдициалните запитвания, оправени от Hof van Cassatie (Касационен съд, Белгия), с актове от 28 юни 2018 г.

(¹) ОВ С 427, 26.11.2018 г.

Решение на Съда (десети състав) от 24 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna — Италия) — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Regione autonoma della Sardegna

(Дело C-515/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 1370/2007 — Обществени услуги за пътнически превоз — Железопътен транспорт — Договори за обществени услуги — Пряко възлагане — Задължение за предварително публикуване на обявление за прякото възлагане — Съдържание)

(2019/C 432/13)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Страни в главното производство

Жалбоподател: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Ответник: Regione autonoma della Sardegna

в присъствието на: Trenitalia SpA

Диспозитив

Член 7, параграфи 2 и 4 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че компетентните национални органи, които възнамеряват да възложат пряко договор за обществена услуга за пътнически превоз с железопътен транспорт, не са длъжни, от една страна, да публикуват или да предоставят на заинтересованите стопански субекти цялата необходима информация, за да бъдат те в състояние да изготвят достатъчно подробни оферти, които могат да бъдат подложени на сравнителна оценка, и от друга страна, да направят такава сравнителна оценка на всички евентуално получени след публикуването на тази информация оферти.

(¹) ОВ С 436, 3.12.2018 г.

**Решение на Съда (седми състав) от 24 октомври 2019 г. — Европейска комисия/Френска република
(Дело C-636/18) ⁽¹⁾**

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 2008/50/ЕО — Качество на атмосферния въздух — Член 13, параграф 1 и приложение XI — Системно и постоянно превишаване на пределно допустимите стойности за азотен диоксид (NO₂) в някои агломерации и зони във Франция — Член 23, параграф 1 — Приложение XV — „Възможно най-кратък“ период на превишаване — Подходящи мерки)

(2019/C 432/14)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland, E. Manhaeve и K. Petersen)

Ответник: Френска република (представители: D. Colas, J. Traband и A. Alidière)

Диспозитив

- 1) Като превишава системно и постоянно годишната пределно допустима стойност за азотен диоксид (NO₂), считано от 1 януари 2010 г. в дванадесет френски агломерации и зони за качество на въздуха, а именно Марсилия (FR03A02), Тулон (FR03A03), Париж (FR04A01), Оверн-Клермон-Феран (FR07A01), Монпелие (FR08A01), Тулуза Средни Пиренеи (FR12A01), Регионална градска зона Реймс Шампан-Ардени (FR14N10), Гренобъл Рона-Алпи (FR15A01), Страсбург (FR16A02), Лион-Рона-Алпи (FR20A01), Регионална градска зона Вале де л Авр Рона-Алпи (FR20N10) и Ница (FR24A01), и като превишава системно и постоянно почасовата пределно допустима стойност за NO₂, считано от 1 януари 2010 г., в две френски агломерации и зони за качество на въздуха, а именно Париж (FR04A01) и Лион-Рона-Алпи (FR20A01), Френската република продължава да не изпълнява след тази дата задълженията си по член 13, параграф 1 от Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа във връзка с приложение XI към тази директива, считано от влизането в сила на пределно допустимите стойности през 2010 г.

Френската република не е изпълнила, считано от 11 юни 2010 г., задълженията си по член 23, параграф 1 от посочената директива във връзка с приложение XV към нея, и в частност задължението по член 23, параграф 1, втора алинея от същата директива периодът на превишаване да бъде възможно най-кратък.

- 2) Осъжда Френската република да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 445, 10.12.2018 г.

**Решение на Съда (осми състав) от 24 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal de première instance de Liège — Белгия) — BU/État belge
(Дело C-35/19) ⁽¹⁾**

(Преюдициално запитване — Свободно движение на работници — Равно третиране — Данък върху доходите — Национална правна уредба — Освобождаване от данък на обезщетенията, отпускани на лица с увреждания — Обезщетения, получени в друга държава членка — Изключване — Различно третиране)

(2019/C 432/15)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Liège

Страни в главното производство

Ищец: ВU

Ответник: État belge

Диспозитив

Член 45 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която, без да излага обосновка в това отношение, което обаче следва да се провери от запитващата юрисдикция, гласи, че освобождаването от данък, което се прилага към обезщетенията за лица с увреждания, зависи от условието тези обезщетения да се плащат от орган на съответната държава членка и следователно изключва възможността обезщетения от същото естество, които се плащат от друга държава членка, да се ползват от такова освобождаване дори когато лицето, което получава посочените обезщетения, пребивава в съответната държава членка.

(¹) ОВ С 103, 18.3.2019 г.

Жалба, подадена на 10 април 2019 г. от Etnia Dreams, S.L. срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 13 февруари 2019 г. по дело T-823/17 — Etnia Dreams/EUIPO – Poisson (Etnik)

(Дело C-296/19 P)

(2019/C 432/16)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Etnia Dreams, S.L. (представител: P. Gago Comes, abogado)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 6 ноември 2019 г. Съдът (десети състав) отхвърля жалбата и осъжда Etnia Dreams, S.L. да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 23 април 2019 г. от Hércules Club de Fútbol, S.A.D. срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 12 февруари 2019 г. по дело T-134/17, Hércules Club de Fútbol/Комисия

(Дело C-332/19 P)

(2019/C 432/17)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Hércules Club de Fútbol, S.A.D. (представители: Y. Martínez Mata и S. Rating, адвокати)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение от 6 ноември 2019 г. Съдът (десети състав) отхвърли жалбата и разпореди Hércules Club de Fútbol, S.A.D. да понесе направените от него съдебни разноски.

**Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на 12 юни 2019 г.
— Subdelegación del Gobierno en Toledo/XU**

(Дело C-451/19)

(2019/C 432/18)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Страни в главното производство

Жалбоподател: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Ответник: XU

Преюдициални въпроси

- 1) Изискването испански гражданин, който не е упражнил правото си на свободно движение, да отговаря на условията по член 7, параграф 1 от Кралски декрет 240/2007, за да получи малолетното или непълнолетното дете (от трета страна) на неговия съпруг/неговата съпруга от трета страна право на пребиваване съгласно член 7, параграф 2 от посочения кралски декрет, може ли в случай на неизпълнение на тези условия да се смята за противоречашо на член 20 от Договора за функционирането на Европейския съюз ⁽¹⁾, ако в резултат от отказа да се признае такова право испанският гражданин се окаже принуден да напусне територията на Съюза като цяло?

За целите на въпроса следва да се има предвид, че член 68 от испанския Código Civil (Граждански кодекс) предвижда задължение за съпрузите да живеят съвместно.

- 2) Във всички случаи, независимо от горното, противоречи ли на член 20 ДФЕС при посочените по-горе условия практиката на испанската държава автоматично да прилага съдържащото се в член 7 от Кралски декрет 240/2007 правило и съответно да отказва издаването на карта за пребиваване на гражданин на трета страна, малолетно или непълнолетно дете от трета страна на съпруг/съпруга от трета страна на гражданин на Съюза, който никога не е упражнявал правото си на свободно движение (като съпрузите на свой ред имат малолетно или непълнолетно дете с испанско гражданство, което също никога не е упражнявало правото си на свободно движение), само и единствено поради това че гражданинът на Съюза не отговаря на предвидените в тази разпоредба условия, без да преценява за всеки конкретен и отделен случай дали между него и гражданина на трета страна съществува отношение на зависимост, което е от такова естество, че по каквато и да било причина и предвид конкретните обстоятелства при отказ да се признае право на пребиваване на гражданина на трета страна гражданинът на Съюза не би могъл да се раздели с члена на семейството си, който зависи от него, и би бил длъжен да напусне територията на Съюза? Особено в случай, при който испанският гражданин и неговият съпруг/неговата съпруга от трета страна на свой ред са родители на малолетно или непълнолетно дете с испанско гражданство, което също може да се окаже принудено да напусне територията на Испания, за да последва родителите си.

За целите на въпроса следва да се има предвид практиката на Съда на Европейския съюз, и по-специално решение от 8 май 2018 г., C-82/16, К.А. и др./Belgische Staat“ ⁽²⁾.

⁽¹⁾ ОВ С 326, 2012 г., стр. 1

⁽²⁾ EU:C:2018:308

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на 9 юли 2019 г. —
GF/Subdelegación del Gobierno en Toledo

(Дело C-525/19)

(2019/C 432/19)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Страни в главното производство

Въззивник: GF

Въззивател: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Преюдициални въпроси

- 1) Изискването испански гражданин, който не е упражнил правото си на свободно движение, да отговаря на условията по член 7, параграф 1 от Кралски декрет 240/2007, за да получи неговият съпруг/неговата съпруга от трета страна право на пребиваване съгласно член 7, параграф 2 от посочения кралски декрет, може ли в случай на неизпълнение на тези условия, да се смята за противоречашо на член 20 ДФЕС, ако в резултат от отказа да се признае такова право испанският гражданин се окаже принуден да напусне територията на Съюза като цяло? За целите на въпроса следва да се има предвид, че член 68 от испанския Código Civil (Граждански кодекс) предвижда задължение за съпрузите да живеят съвместно.
- 2) Във всички случаи, независимо от горното, противоречи ли на член 20 ДФЕС при посочените по-горе условия практиката на испанската държава автоматично да прилага правилото по член 7 от Кралски декрет 240/2007 и съответно да отказва издаването на карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, който гражданин никога не е упражнявал правото си на свободно движение, само и единствено поради това че този гражданин не отговаря на предвидените в тази разпоредба условия, без да преценява за всеки конкретен и отделен случай дали между него и гражданина на трета страна съществува отношение на зависимост, което е от такова естество, че по каквато и да било причина и предвид конкретните обстоятелства при отказ да се признае право на пребиваване на гражданина на трета страна гражданинът на Съюза не би могъл да се раздели с члена на семейството си, който зависи от него, и би бил длъжен да напусне територията на Съюза? За целите на въпроса следва да се има предвид практиката на Съда на Европейския съюз, и по-специално решение от 8 май 2018 г., C-82/16, К.А. и др./Belgische Staat ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Решение от 8 май 2018 г., К.А. и др. (Събиране на семейството в Белгия) (C-82/16, EU:C:2018:308).

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на 11 юли 2019 г. —
QP/Subdelegación del Gobierno en Toledo
(Дело C-532/19)

(2019/C 432/20)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Страни в главното производство

Жалбоподател: QP

Ответник: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Преюдициални въпроси

- 1) Изискването испански гражданин, който не е упражнил правото си на свободно движение, да отговаря на условията по член 7, параграф 1 от Кралски декрет 240/2007, за да получи неговият съпруг/неговата съпруга от трета страна право на пребиваване съгласно член 7, параграф 2 от посочения кралски декрет, може ли в случай на неизпълнение на тези условия, да се смята за противоречащо на член 20 ДФЕС, ако в резултат от отказа да се признае такова право испанският гражданин се окаже принуден да напусне територията на Съюза като цяло?

За целите на въпроса следва да се има предвид, че член 68 от испанския Código Civil (Граждански кодекс) предвижда задължение за съпрузите да живеят съвместно.

- 2) Във всички случаи, независимо от горното, противоречи ли на член 20 ДФЕС при посочените по-горе условия практиката на испанската държава автоматично да прилага правилото по член 7 от Кралски декрет 240/2007 и съответно да отказва издаването на карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, който гражданин никога не е упражнявал правото си на свободно движение, само и единствено поради това че този гражданин не отговаря на предвидените в тази разпоредба условия, без да преценява за всеки конкретен и отделен случай дали между него и гражданина на трета страна съществува отношение на зависимост, което е от такова естество, че по каквато и да било причина и предвид конкретните обстоятелства при отказ да се признае право на пребиваване на гражданина на трета страна гражданинът на Съюза не би могъл да се раздели с члена на семейството си, от когото зависи, и би бил длъжен да напусне територията на Съюза?

За целите на въпроса следва да се има предвид практиката на Съда на Европейския съюз, и по-специално решение от 8 май 2018 г., C-82/16, K.A. и др./Belgische Staat ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Решение от 8 май 2018 г., K.A. и др. (Събиране на семейството в Белгия) (C-82/16, EU:C:2018:308).

Жалба, подадена на 29 юли 2019 г. от Intercept Pharma Ltd и Intercept Pharmaceuticals, Inc. срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 28 юни 2019 г. по дело T-377/18, Intercept Pharma и Intercept Pharmaceuticals/EMA

(Дело C-576/19 P)

(2019/C 432/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Intercept Pharma Ltd и Intercept Pharmaceuticals, Inc. (представители: L. Tsang, J. Mulryne и E. Amos, Solicitors, F. Campbell, Barrister)

Друга страна в производството: Европейска агенция по лекарствата

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да отмени решението на Общия съд, постановено на 28 юни 2019 г.,

— да отмени съобщеното от ответника на жалбоподателите решение на 15 май 2018 г. за оповестяване на периодичен доклад за оценка на съотношението полза/риск, и

— да осъди ответника да заплати съдебните и другите разноски, направени във връзка с това от жалбоподателите в първоинстанционното и във въззивното производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателите изтъкват две основания.

1. Първо основание: Общият съд е допуснал грешка, като е приел, че „защитата на съдебните производства“ съгласно в член 4, параграф 2 от Регламент 1049/2001⁽¹⁾, е от значение единствено когато документите са изготвени в рамките на конкретно съдебно производство или когато в тях се съдържа правно становище, което е предмет на това производство. Това води до недопустимо ограничаване и стесняване на смисъла на текста на член 4, параграф 2, каквото не се съдържа в регламента.
2. Второ основание: Общият съд неправилно е приел, че „търговските интереси“ съгласно в член 4, параграф 2 от Регламент 1049/2001, могат да се прилагат само когато определени елементи от съответния документ биха могли да засегнат търговските интереси на съответната страна, а не следва да се прилагат просто въз основа на това, че оповестяването на даден документ като цяло би нарушило търговските интереси на неговия автор. Тази гледна точка не е позволила на Общия съд да приеме, че е допусната грешка при прилагане на правото и при преценката, извършена от ответника, като не са били взети предвид обстоятелствата относно искането за оповестяване в конкретния случай.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език; 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 29 юли 2019 г. от KID-Systeme GmbH срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 16 май 2019 г. по дело T-354/18 — KID-Systeme/EUIPO

(Дело C-577/19 P)

(2019/C 432/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: KID-Systeme GmbH (представители: R. Kunze, G. Würtenberger, Rechtsanwälte, T. Wittmann, Rechtsanwältin)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

С определение от 10 октомври 2019 г. Съдът на Европейския съюз (състав по допускането на обжалване) не допусна обжалване по делото и определи KID-Systeme GmbH да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 6 август 2019 г. от Rietze GmbH & Co. KG срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 6 юни 2019 г. по дело T-43/18, Rietze GmbH & Co. KG/Служба за интелектуална собственост на Европейския съюз

(Дело C-599/19 P)

(2019/C 432/23)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Rietze GmbH & Co. KG (представител: M. Krogmann, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба за интелектуална собственост на Европейския съюз

С определение от 24 октомври 2019 г. Съдът на Европейския съюз (състав по допускането на обжалване) не допусна обжалване по делото и определи жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 7 август 2019 г. от BP срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 11 юли 2019 г. по дело T-888/16, BP/FRA

(Дело C-601/19 P)

(2019/C 432/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: BP (представител: E. Lazar, адвокат)

Друга страна в производството: Агенция на Европейския съюз за основните права

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение и вследствие на това
- да отмени решението на органа, оправомощен да сключва договори за назначаване (ООЦ) от 21 април 2016 г., да не поднови договора на жалбоподателя,
- да присъди обезщетение на жалбоподателя за имуществените и неимуществените вреди, претърпени в резултат на неправомерното решение за неподновяване на договора, от една страна, и неправомерното изпълнение на решението по дело T-658/13 P, от друга страна,
- да присъди обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, претърпени от жалбоподателя поради факта, че ответникът не е приел законосъобразни правила за оценяване, прекласиране и подновяване на договори, и свързаните с това вреди, които са резултат от липсата на такива законосъобразни правила,
- да обяви, че Указанията на FRA за процедурата по оценяване и прекласиране и Решение 2009/13 на директора на FRA относно процедурата за подновяване на договори са неправомерни, доколкото същите правила са приети вследствие на неправомерна процедура и от автор, който не притежава съответната компетентност,
- да упражни правомощието си за пълен съдебен контрол, за да осигури ефективно изпълнение на решението си,

- да осъди ответника да заплати мораторна лихва съгласно основния лихвен процент на Европейската централна банка, увеличен с два процентни пункта, върху евентуално присъдената сума или всяка друга присъдена лихва, която Съдът приеме за справедлива и подходяща,
- да осъди FRA да заплати съдебните разноски, направени в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

Основания и основни доводи

Първо основание: Общият съд е допуснал явна грешка в преценката на второто основание относно незаконосъобразния характер на правилата на FRA и на четвъртото искане относно повдигнатото от жалбоподателя възражение за незаконосъобразност на основание член 277 ДФЕС. В това отношение Общият съд неправилно е извършил преценка на фактите и доказателствата, изопачил е доказателствата, допуснал е грешка при прилагане на правото, нарушил е задължението си за мотивиране и е нарушил правото на изслушване.

Второ основание: Общият съд не се е произнесъл по третото искане и не е упражнил правомощията си за пълен съдебен контрол съгласно петото искане. С оглед на това Общият съд е нарушил изискването за гарантиране на законосъобразност, предвидено в член 19, параграф 1 ДЕС и е нарушил член 268 ДФЕС.

Трето основание: Общият съд е нарушил членове 35, 36, 64 и 65 от Процедурния правилник на Общия съд. Във връзка с това Общият съд е нарушил принципа на състезателност, не е връчил на FRA писмото от 25 септември 2017 г. и не е уведомил жалбоподателя за това, не е разгледал приложените към отговора доказателства и е нарушил правилата на доказване, неправилно е отхвърлил доклада на OLAF по съединени дела OF/2014/0192 и OF/2015/0167, нарушил е правото на изслушване, нарушил е правото на справедлив съдебен процес и е нарушил член 52 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Четвърто основание: Общият съд е нарушил правото на защита и принципа на ефективна съдебна защита, закрепени в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и е изложил непълни мотиви.

Пето основание: Общият съд е нарушил членове 134 и 135 от процедурния си правилник във връзка със съдебните разноски. В това отношение Общият съд не е спазил задължението си да изложи мотиви.

Жалба, подадена на 21 август 2019 г. от Luz Saúde, SA срещу решението на Общия съд (осми състав), постановено на 13 юни 2019 г. по дело T-357/18 — Luz Saúde/EUIPO – Clínica La Luz

(Дело C-622/19 P)

(2019/C 432/25)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Luz Saúde, SA (представители: G. Gentil Anastácio, P. Guerra e Andrade, G. Moreira Rato и M. Stock da Cunha, advogados)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Clínica La Luz

Искания на жалбоподателя

С определение от 5 ноември 2019 г. Съдът (състав по допускане на обжалване на решенията на Общия съд) реши, че жалбата е недопустима и страна Luz Saúde, SA следва да заплати направените от нея разноски.

Искане за овластяване за налагане на запор, подадено на 9 септември 2019 г. — Ntinios Ramon/Европейска комисия

(Дело C-675/19 SA)

(2019/C 432/26)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Ntinios Ramon (представители: Achilleas Dimitriadis и Charalampos Pogiatzis, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Съда:

- А. Да разпреди снемане на имунитета на Европейската комисия по смисъла на член 1 от Протокол № 7 ⁽¹⁾ за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз и да допусне съобщаване и изпълнение:
- 1) на решението за налагане на запор върху вземане срещу трети лица (Garnishee Order Nisi) от 26 юни 2019 г., постановено от Eparghiako Dikastirio Ammochostou (Районен съд на Фамагуста) в Кипър,
 - 2) на всяка мярка, постановена от посочения съд,
 - 3) на всяка друга свързана мярка.
- Б. Всяка мярка и/или средство за защита, което Съдът приеме в настоящия случай по справедливост и безпристрастно.
- В. Да осъди ответника да заплати съдебните разноски, включително ДДС.

⁽¹⁾ ОВ С 202, 2016 г., стр. 266.

Преюдициално запитване от Tribunalul Vâlcea (Румъния), постъпило на 11 септември 2019 г. — SC Valoris SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea, Administrația Fondului pentru Mediu

(Дело C-677/19)

(2019/C 432/27)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Vâlcea

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC Valoris SRL

Отвeтници: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea, Administrația Fondului pentru Mediu

Преюдициален въпрос

Трябва ли принципите на лоялно сътрудничество, равностойност и ефективност да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като тази по член 1, параграф 2 от Извънредно правителствено постановление № 52/2017 (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017), която определя преклузивен срок от около една година за подаване на молбите за възстановяване на някои такси, събрани в нарушение на правото на Съюза, докато националната правна уредба не предвижда такъв срок за упражняване на правото на възстановяване на сумите, събрани в нарушение на национални разпоредби?

Преюдициално запитване от Tribunale di Milano (Италия), постъпило на 13 септември 2019 г. — SPV Project 1503 Srl, Dobank SpA/УВ

(Цело C-693/19)

(2019/C 432/28)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Milano

Страни в главното производство

Жалбоподатели: SPV Project 1503 Srl, Dobank SpA

Отвeтник: УВ

Преюдициален въпрос

Допускат ли членове 6 и 7 от Директива 93/13/ЕИО ⁽¹⁾ и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и при какви условия национална правна уредба като посочената, която не позволява на съда по изпълнението да извърши присъщ контрол на влязло в сила изпълнително основание и която не позволява на посочения съд, в случай на волеизявление на потребителя, че желае да се позове на неравноправния характер на клауза от договора, въз основа на която е формирано изпълнителното основание, да преодолее последиците от имплицитната сила на пресъдено нещо?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Преюдициално запитване от **Consiglio di Stato (Италия)**, постъпило на 23 септември 2019 г. — **Axpo Trading Ag/Gestore dei Servizi Energetici SpA - GSE**

(Дело C-705/19)

(2019/C 432/29)

Език на производството: *италиански*

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Axpo Trading Ag

Ответник: Gestore dei Servizi Energetici SpA - GSE

Преюдициален въпрос

Допускат ли:

- член 18 ДФЕС, доколкото забранява всякаква дискриминация на основание гражданство в обхвата на приложение на Договорите,
- членове 28 и 30 ДФЕС, както и член 6 от Споразумението за свободна търговия между ЕИО и Швейцария, доколкото предвиждат премахване на вносните мита и мерките с равностоен ефект,
- член 110 ДФЕС, доколкото забранява данъчно облагане на вноса, надвишаващо наложеното пряко или косвено върху подобните местни стоки,
- член 34 ДФЕС, както и член 13 от Споразумението за свободна търговия между ЕИО и Швейцария, доколкото забраняват приемането на мерки с ефект, равностоен на количествени ограничения върху вноса,
- членове 107 и 108 ДФЕС, доколкото забраняват прилагането на мярка за държавна помощ, за която Комисията не е била уведомена и която е несъвместима с вътрешния пазар,
- Директива 2009/28/ЕО ⁽¹⁾, доколкото има за цел да насърчава търговията със зелена електроенергия в рамките на Общността, като насърчава и развитието на производствения капацитет на отделните държави членки,

национален закон, с който се налага на вносителите на зелена електроенергия парично задължение, каквото не е налице за местните производители на същия продукт?

⁽¹⁾ Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ L 140, 2009 г., стр. 16).

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 23 септември 2019 г. — Sisal SpA/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Дело C-721/19)

(2019/C 432/30)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sisal SpA

Ответници: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли правото на Съюза и по-специално правото на установяване и на свободно предоставяне на услуги (членове 49 и сл. ДФЕС и 56 и сл. ДФЕС), както и принципите [на правото на Европейския съюз] на правна сигурност, недопускане на дискриминация, прозрачност и безпристрастност, свобода на конкуренцията, пропорционалност, оправдани правни очаквания и съгласуваност, както и — когато са приложими — членове 3 и 43 от Директива 2014/23/ЕС⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба като съдържащата се в член 20, алинея 1 от Декрет-закон № 148 от 16 октомври 2017 г. и в последващите актове по прилагане, която гласи, че „1. Съгласно член 21, алинеи 3 и 4 от Декрет-закон № 78 от 1 юли 2009 г., изменен и преобразуван със Закон № 102 от 3 август 2009 г., Agenzia delle dogane e dei monopoli (Агенция „Митници и монополи“, Италия) разрешава продължаването на съществуващото концесионно правоотношение, свързано със събирането на залози, включително от разстояние, в моментните национални лотарии, до предвидения в член 4, параграф 1 от концесионния акт краен срок, така че да се осигурят нови и по-големи приходи в държавния бюджет в размер на 50 милиона евро за 2017 г. и 750 милиона евро за 2018 г.“, като се има предвид, че:

— член 21, алинея 1 от Декрет-закон № 78 от 1 юли 2009 г., изменен и преобразуван със Закон № 102 от 3 [август] 2009 г., предвижда предоставянето на въпросните концесии обикновено на няколко субекти, избрани чрез открити, конкурентни и недискриминационни процедури,

— член 21, алинея 4 от споменатия декрет предвижда, че концесиите, посочени в алинея 1, могат евентуално да бъдат подновявани не повече от веднъж,

— дружествата жалбоподатели не са участвали в процедурата за възлагане на концесия, обявена през 2010 г.,

— конкретното съществуващо правоотношение е създадено ab origine с един-единствен концесионер, в резултат на открита процедура, в която е представена една-единствена оферта,

— продължаването на съществуващото концесионно правоотношение на практика означава, че това правоотношение ще продължи изключително с този единствен концесионер, вместо да се извършват подновявания с множество субекти, без провеждане на процедура за възлагане?

2) Трябва ли правото на Съюза и по-специално правото на установяване и на свободно предоставяне на услуги (членове 49 и сл. ДФЕС и 56 и сл. ДФЕС), както и принципите на [правото на Европейския съюз] на правна сигурност, недопускане на дискриминация, прозрачност и безпристрастност, свобода на конкуренцията, пропорционалност, оправдани правни очаквания и съгласуваност, както и — когато са приложими — членове 3 и 43 от Директива 2014/23/ЕС, да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба като съдържащата се в член 20, алинея 1 от Декрет-закон № 148 от 16 октомври 2017 г., която, при

декларирано изпълнение на член 21, алинеи 3 и 4 от Декрет-закон № 78 от 1 юли 2009 г., изменен и преобразуван със Закон № 102 от 3 август 2009 г., гласи, че „Агенция „Митници и монополи“ разрешава продължаването на съществуващото концесионно правоотношение, свързано със събирането на залози, включително от разстояние, в моментните национални лотарии, до предвидения в член 4, параграф 1 от концесионния акт краен срок, така че да се осигурят нови и по-големи приходи в държавния бюджет в размер на 50 милиона евро за 2017 г. и 750 милиона евро за 2018 г.“, така че:

— се продължава единственото съществуващо концесионно правоотношение, вместо евентуални подновявания на множество концесии, посочени в член 21, алинея 4 от Декрет-закон № 78 от 1 юли 2009 г., преобразуван с изменения в Закон № 102 от 3 [август] 2009 г., и без да се открива нова процедура,

— предприемат се действия преди изтичането на срока на концесията: Декрет-закон № 148 от 2017 г. влиза в сила на 16 октомври 2017 г., а именно в деня на публикуването му в италианския Gazzetta Ufficiale (Официален вестник), докато концесията изтича на 30 септември 2019 г.,

— осигуряват се нови и по-големи приходи в държавния бюджет в размер на 50 милиона евро за 2017 г. и 750 милиона евро за 2018 г., като така се променят някои аспекти, свързани с начините и срока за плащане на концесионното възнаграждение, както и потенциално с общия размер на дължимото плащане с оглед на неговата тежест, по-специално с промяната на крайните срокове за плащане, изглеждайки ги по-рано от предвиденото в първоначалната концесия, предвид — според посоченото от жалбоподателите — обективния и общоизвестен факт на финансовата стойност на времето?

- 3) Трябва ли правото на Съюза и по-специално правото на установяване и на свободно предоставяне на услуги (членове 49 и сл. ДФЕС и 56 и сл. ДФЕС), както и принципите [на правото на Европейския съюз] на правна сигурност, недопускане на дискриминация, прозрачност и безпристрастност, свобода на конкуренцията, пропорционалност, оправдани правни очаквания и съгласуваност, както и — когато са приложими — членове 3 и 43 от Директива 2014/23/ЕС, да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба, като съдържащата се в актовете по прилагане на горепосочения декрет, и по-специално в съобщението на Агенция „Митници и монополи“ [протокол № 0133677] от 1 декември 2017 г., която, в декларирано изпълнение на разпоредбата на член 20, алинея 1 от Декрет-закон № 148 от 16 октомври 2017 г. и въз основа на предвиденото в член 4, първи параграф от концесионния договор за управление на моментните лотарии, който предвижда възможност за неговото подновяване не повече от веднъж, наново определя крайния срок на концесионното правоотношение на 30 септември 2028 г.; във всеки случай не засяга предвиденото в същия член 4 относно разделянето на срока на концесията на два периода съответно от пет и четири години (така след изтичането на първия петгодишен период, считано от 1 октомври 2019 г., продължаването за следващия четиригодишен период до изтичане на срока на 30 септември 2028 г. се обуславя от положителната оценка на Агенция „Митници и монополи“ за управленските резултати, която трябва да бъде дадена най-късно до 30 март 2024 г.); предвижда дружеството да внесе сума в размер на 50 милиона евро до 15 декември 2017 г., сума в размер на 300 милиона евро до 30 април 2018 г. и сума в размер на 450 милиона евро до 31 октомври 2018 г.,

— като това е предвидено преди изтичането на първоначално определения срок на концесията (съобщението на Агенция „Митници и монополи“ [протокол №] 0133677, е публикувано на 1 декември 2017 г., докато концесионният договор изтича на 30 септември 2019 г.),

— осигурявайки така [...] предсрочното плащане на 800 милиона евро (50 милиона евро до 15 декември 2017 г., 300 милиона евро до 30 април 2018 г., 450 милиона евро до 31 октомври 2018 г.) преди крайния срок (30 септември 2019 г.),

— определяйки по този начин [...] потенциалното изменение на общия размер на дължимото плащане, с оглед на тежестта, предвид — според посоченото от жалбоподателите — обективния и общоизвестен факт на финансовата стойност на времето?

- 4) Трябва ли правото на Съюза и по-специално правото на установяване и на свободно предоставяне на услуги (членове 49 и сл. ДФЕС и 56 и сл. ДФЕС), както и принципите [на правото на Европейския съюз] на правна сигурност, недопускане на дискриминация, прозрачност и безпристрастност, свобода на конкуренцията, пропорционалност, оправдани правни очаквания и съгласуваност, както и — когато са приложими — членове 3 и 43 от Директива 2014/23/ЕС, да се тълкува в смисъл, че не допуска такава правна уредба, включително в хипотезата, при която операторите в сектора, които понастоящем са заинтересовани от навлизане на пазара [...], не са участвали в първоначално обявената процедура за възлагане на концесията, която изтича и е продължена с досегашния концесионер, при описаните нови договорни условия, или дали [...] евентуалното ограничаване на достъпа до пазара [...] е налице само ако те действително са участвали в първоначалната процедура за възлагане?

(¹) Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за възлагане на договори за концесия (ОВ L 94, 2014 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 23 септември 2019 г. — Stanleybet Malta Limited Magellan, Robotec Ltd/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Дело C-722/19)

(2019/C 432/31)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Stanleybet Malta Limited Magellan, Robotec Ltd

Ответници: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли правото на Съюза и по-специално правото на установяване и на свободно предоставяне на услуги (членове 49 и сл. ДФЕС и 56 и сл. ДФЕС), както и принципите [на правото на Европейския съюз] на правна сигурност, недопускане на дискриминация, прозрачност и безпристрастност, свобода на конкуренцията, пропорционалност, оправдани правни очаквания и съгласуваност, както и — когато са приложими — членове 3 и 43 от Директива 2014/23/ЕС⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба като съдържащата се в член 20, алинея 1 от Декрет-закон № 148 от 16 октомври 2017 г. и в последващите актове по прилагане, която гласи, че „1. Съгласно член 21, алинеи 3 и 4 от Декрет-закон № 78 от 1 юли 2009 г., изменен и преобразуван със Закон № 102 от 3 август 2009 г., Agenzia delle dogane e dei monopoli (Агенция „Митници и монополи“, Италия) разрешава продължаването на съществуващото концесионно правоотношение, свързано със събирането на залози, включително от разстояние, в моментните национални лотарии, до предвидения в член 4, параграф 1 от концесионния акт краен срок, така че да се осигурят нови и по-големи приходи в държавния бюджет в размер на 50 милиона евро за 2017 г. и 750 милиона евро за 2018 г.“, като се има предвид, че:
 - член 21, алинея 1 от Декрет-закон № 78 от 1 юли 2009 г., изменен и преобразуван със Закон № 102 от 3 [август] 2009 г., предвижда предоставянето на въпросните концесии обикновено на няколко субекти, избрани чрез открити, конкурентни и недискриминационни процедури,
 - член 21, алинея 4 от споменатия декрет предвижда, че концесиите, посочени в алинея 1, могат евентуално да бъдат подновявани не повече от веднъж,
 - дружествата жалбоподатели не са участвали в процедурата за възлагане на концесия, обявена през 2010 г.,
 - конкретното съществуващо правоотношение е създадено ab origine с един-единствен концесионер, в резултат на открита процедура, в която е представена една-единствена оферта,
 - продължаването на съществуващото концесионно правоотношение на практика означава, че това правоотношение ще продължи изключително с този единствен концесионер, вместо да се извършват подновявания с множество субекти, без провеждане на процедура за възлагане?
- 2) Трябва ли правото на Съюза и по-специално правото на установяване и на свободно предоставяне на услуги (членове 49 и сл. ДФЕС и 56 и сл. ДФЕС), както и принципите на [правото на Европейския съюз] на правна сигурност, недопускане на дискриминация, прозрачност и безпристрастност, свобода на конкуренцията, пропорционалност, оправдани правни очаквания и съгласуваност, както и — когато са приложими — членове 3 и 43 от Директива 2014/23/ЕС, да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба като съдържащата се в член 20, алинея 1 от Декрет-закон № 148 от 16 октомври 2017 г., която, при декларирано изпълнение на член 21, алинеи 3 и 4 от Декрет-закон № 78 от 1 юли 2009 г., изменен и преобразуван със Закон № 102 от

3 август 2009 г., гласи, че „Агенция „Митници и монополи“ разрешава продължаването на съществуващото концесионно правоотношение, свързано със събирането на залози, включително от разстояние, в моментните национални лотарии, до предвидения в член 4, параграф 1 от концесионния акт краен срок, така че да се осигурят нови и по-големи приходи в държавния бюджет в размер на 50 милиона евро за 2017 г. и 750 милиона евро за 2018 г.“, така че:

- се продължава единственото съществуващо концесионно правоотношение, вместо евентуални подновявания на множество концесии, посочени в член 21, алинея 4 от Декрет-закон № 78 от 1 юли 2009 г., преобразуван с изменения в Закон № 102 от 3 [август] 2009 г., и без да се открива нова процедура,
 - предприемат се действия преди изтичането на срока на концесията: Декрет-закон № 148 от 2017 г. влиза в сила на 16 октомври 2017 г., а именно в деня на публикуването му в италианския Gazzetta Ufficiale (Официален вестник), докато концесията изтича на 30 септември 2019 г.,
 - осигуряват се нови и по-големи приходи в държавния бюджет в размер на 50 милиона евро за 2017 г. и 750 милиона евро за 2018 г., като така се променят някои аспекти, свързани с начините и срока за плащане на концесионното възнаграждение, както и потенциално с общия размер на дължимото плащане с оглед на неговата тежест, по-специално с промяната на крайните срокове за плащане, изтегляйки ги по-рано от предвиденото в първоначалната концесия, предвид — според посоченото от жалбоподателите — обективния и общоизвестен факт на финансовата стойност на времето?
- 3) Трябва ли правото на Съюза и по-специално правото на установяване и на свободно предоставяне на услуги (членове 49 и сл. ДФЕС и 56 и сл. ДФЕС), както и принципите [на правото на Европейския съюз] на правна сигурност, недопускане на дискриминация, прозрачност и безпристрастност, свобода на конкуренцията, пропорционалност, оправдани правни очаквания и съгласуваност, както и — когато са приложими — членове 3 и 43 от Директива 2014/23/ЕС, да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба, като съдържащата се в актовете по прилагане на горепосочения декрет, и по-специално в съобщението на Агенция „Митници и монополи“ [протокол №01 33677] от 1 декември 2017 г., която, в декларирано изпълнение на разпоредбата на член 20, алинея 1 от Декрет-закон № 148 от 16 октомври 2017 г. и въз основа на предвиденото в член 4, първи параграф от концесионния договор за управление на моментните лотарии, който предвижда възможност за неговото подновяване не повече от веднъж, наново определя крайния срок на концесионното правоотношение на 30 септември 2028 г.; във всеки случай не засяга предвиденото в същия член 4 относно разделянето на срока на концесията на два периода съответно от пет и четири години (така след изтичането на първия петгодишен период, считано от 1 октомври 2019 г., продължаването за следващия четиригодишен период до изтичане на срока на 30 септември 2028 г. се обуславя от положителната оценка на Агенция „Митници и монополи“ за управленските резултати, която трябва да бъде дадена най-късно до 30 март 2024 г.); предвижда дружеството да внесе сума в размер на 50 милиона евро до 15 декември 2017 г., сума в размер на 300 милиона евро до 30 април 2018 г. и сума в размер на 450 милиона евро до 31 октомври 2018 г.,
- като това е предвидено преди изтичането на първоначално определения срок на концесията (съобщението на Агенция „Митници и монополи“ [протокол №] 01 33677, е публикувано на 1 декември 2017 г., докато концесионният договор изтича на 30 септември 2019 г.),
 - осигурявайки така [...] предсрочното плащане на 800 милиона евро (50 милиона евро до 15 декември 2017 г., 300 милиона евро до 30 април 2018 г., 450 милиона евро до 31 октомври 2018 г.) преди крайния срок (30 септември 2019 г.),
 - определяйки по този начин [...] потенциалното изменение на общия размер на дължимото плащане, с оглед на тежестта, предвид — според посоченото от жалбоподателите — обективния и общоизвестен факт на финансовата стойност на времето?
- 4) Трябва ли правото на Съюза и по-специално правото на установяване и на свободно предоставяне на услуги (членове 49 и сл. ДФЕС и 56 и сл. ДФЕС), както и принципите [на правото на Европейския съюз] на правна сигурност, недопускане на дискриминация, прозрачност и безпристрастност, свобода на конкуренцията, пропорционалност, оправдани правни очаквания и съгласуваност, както и — когато са приложими — членове 3 и 43 от Директива 2014/23/ЕС, да се тълкува в смисъл, че не допуска такава правна уредба, включително в хипотезата, при която операторите в сектора, които понастоящем са заинтересовани от навлизане на пазара [...], не са участвали в първоначално обявената процедура за възлагане на концесията, която изтича и е продължена с досегашния концесионер, при описаните нови договорни условия, или дали [...] евентуалното ограничаване на достъпа до пазара [...] е налице само ако те действително са участвали в първоначалната процедура за възлагане?

(¹) Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за възлагане на договори за концесия (ОВ L 94, 2014 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 30 септември 2019 г. — Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd/Agenzia delle Entrate

(Дело C-723/19)

(2019/C 432/32)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd

Ответник: Agenzia delle Entrate

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли разпоредбите и принципите на правото на Европейския съюз, включително член 4, член 5 и сл. от Директива 1535/2015/ЕС⁽¹⁾, член 8 от Директива 98/34/ЕО⁽²⁾ и член 56 ДФЕС, национална правна уредба, която, без предварително уведомяване на Европейската комисия, налага на оператора на телематичен портал „технически регламенти за предоставянето на услуга на информационното общество“, състоящи се в задължения за предоставяне на информация (предаване на Агенцията по приходите на данните за договорите, сключени чрез телематичния портал) и данъчни задължения (удържане на данък върху плащанията, направени във връзка с договорите, сключени чрез телематичния портал, и последващо внасяне в държавния бюджет)?
- 2) Допускат ли разпоредбите и принципите на правото на Европейския съюз, включително членове 3, 18, 32, 44, 49, 56, 101 и сл., 116, 120, 127 и сл. ДФЕС и директиви 2000/31/ЕО⁽³⁾ и 2006/123/ЕО⁽⁴⁾, национална правна уредба, която:
 - въвежда по отношение на операторите на телематичен портал за търсене на недвижими имоти за настаняване под наем, задължения за събиране и предаване на данни във връзка с договорите,
 - въвежда по отношение на същите оператори на телематични портали, които участват при плащането на насрещната престация по договори за краткосрочен наем, задължението да действат като лица, на които се удържа данък, или като лица — платци на данък,
 - въвежда по отношение на операторите на телематични портали, които са чуждестранни лица и нямат място на стопанска дейност в Италия, задължение за определяне на данъчен представител,
 - въвежда и по отношение на чуждестранните лица, които нямат място на стопанска дейност в Италия, задължението да действат като лица — платци на данък, във връзка с таксата за престой?
- 3) Допускат ли като цяло основните принципи на правото на Европейския съюз национална правна уредба, която в действителност прехвърля върху дадено предприятие недостатъците на държавата при определянето и събирането на данъците?

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 година установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество (ОВ L 241, 2015 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти (ОВ L 204, 1998 г., стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 207).

⁽³⁾ Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257).

⁽⁴⁾ Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, 2006 г., стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50).

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Испания), постъпило на 1 октомври 2019 г. —
Instituto Madrileño de Investigación y Desarrollo Agrario y Alimentario/JN

(Дело C-726/19)

(2019/C 432/33)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Страни в главното производство

Жалбоподател: Instituto Madrileño de Investigación y Desarrollo Agrario y Alimentario

Ответник: JN

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли да се счита за съвместимо с полезното действие на клаузи 1 и 5 от Директива 1999/70⁽¹⁾ предвиждането на срочен трудов договор като договора за „interinidad por vacante“ (за временно заместване до заемане на свободна длъжност), чиято продължителност е оставена на преценката на работодателя, който решава дали да попълни свободната длъжност, кога да направи това и колко време да продължи процедурата за подбор?
- 2) Следва ли да се счита за транспонирано в испанското право задължението по клауза 5 от Директива 1999/70/ЕО на Съвета за въвеждане на една или повече от предвидените в нея мерки за предотвратяване на злоупотребата при използването на срочни трудови договори, в хипотезата на трудови договори за временно заместване до заемане на свободна длъжност, тъй като в съответствие със съдебната практика не е предвидена максимална продължителност на тези срочни трудови правоотношения, не са посочени обективните причини, които обосновават подновяването им, нито е определен броят на подновяванията на такива трудови договори?
- 3) Засягат ли се целта и полезното действие на Рамковото споразумение от липсата в испанското право на ефективна мярка, в съответствие със съдебната практика, за предотвратяване и санкциониране на злоупотребите спрямо работниците на трудови договори за временно заместване до заемане на свободна длъжност, тъй като не е ограничена общата максимална продължителност на тези трудови правоотношения, те никога не се превръщат в такива с неопределена продължителност или в непостоянни трудови правоотношения с неопределена продължителност, въпреки многото изминали години, нито се изплаща обезщетение на работниците при освобождаването им и не се изисква от администрацията да обоснове подновяването на срочното трудово правоотношение за заместване, когато години наред свободната длъжност не се обявява публично или се забавя процедурата за подбор?
- 4) Следва ли да се счита за съвместимо с целта на Директива 1999/70/ЕО на Съвета неограничено във времето трудово правоотношение, чиято продължителност съгласно практиката на Съда на ЕС, голям състав (решение от 5 юни 2018 г., C-677/2016⁽²⁾) е необичайно дълга и е оставена изцяло на преценката на работодателя без ограничение и никакво оправдание, без работникът да може да предвиди кога ще бъде освободен, и което може да продължи до пенсионирането му, или следва да се приеме, че е налице злоупотреба?
- 5) Може ли съгласно практиката на Съда на ЕС, десети състав (решение от 25 октомври 2018 г., C-331/2017⁽³⁾), да се приеме, че икономическата криза от 2008 г. представлява абстрактна причина, оправдаваща липсата на каквато и да е предпазна мярка срещу злоупотребата, произтичаща от използването на последователни срочни трудови договори по смисъла на клауза 5, точка 1 от Рамковото споразумение, която е можела да предотврати или да възпрепятства продължителността на трудовото правоотношение между ищцата и Comunidad de Madrid (Автономна област Мадрид) от 2003 г. до 2008 г., когато е подновено, а след това до 2016 г., като по този начин заместването е продължило 13 години?

⁽¹⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

⁽²⁾ Montero Mateos, EU:C:2018:393

⁽³⁾ Sciotto, EU:C:2018:859

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на 4 октомври 2019 г. — КМ/Subdelegación de Gobierno de Albacete

(Дело C-731/19)

(2019/C 432/34)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Страни в главното производство

Жалбоподател: КМ

Ответник: Subdelegación de Gobierno de Albacete

Преюдициални въпроси

Съвместимо ли е с практиката на Съда на Европейския съюз относно ограниченията на директния ефект на директивите тълкуването на решението му от 23 април 2015 г. (дело C-38/14, Zaizoune ⁽¹⁾), в смисъл че испанските административни и съдебни органи могат пряко да приложат Директива 2008/115/ЕО ⁽²⁾ в ущърб на гражданин на трета страна при оставяне без приложение и неприлагане на по-благоприятните национални разпоредби относно налагането на санкции, утежняване на административнонаказателната му отговорност и евентуално оставяне без приложение на принципа на законоустановеност на наказанието; и дали трябва несъвместимостта на испанската правна уредба с Директивата да се разреши не по този начин, а с изменение в правната уредба или с предвидените в правото на Съюза способности за налагане на задължение на държавата да транспонира правилно директивите?

⁽¹⁾ Решение от 23 април 2015 г., Zaizoune (C-38/14, EU:C:2015:260).

⁽²⁾ Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, 2008 г., стр. 98).

Иск, предявен на 23 октомври 2019 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-788/19)

(2019/C 432/35)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: N. Gossement и C. Perrin)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

— да се установи, че Кралство Испания:

— като е въвело последици от неизпълнението на задължението за уведомяване по отношение на имоти и права в чужбина или от подаването на „Modelo 720“ („Формуляр 720“) след изтичането на съответния срок, които включват квалифицирането на посочените активи като неоправдани имуществени приходи, които [последници] не се погасяват по давност,

- като налага автоматично парична глоба с фиксиран размер 150 %, приложима в случай на неизпълнение на задължението за уведомяване по отношение на имотите и правата в чужбина или на подаване на „Формуляр 720“ след изтичането на съответния срок,
- като налага парични глоби с фиксиран размер за неизпълнение на задължението за уведомяване по отношение на имотите и правата в чужбина или за подаване на „Формуляр 720“ след изтичането на съответния срок, чието ниво е по-високо от това на санкциите, предвидени по общия режим за подобни нарушения,
- не е изпълнило задълженията си по членове 21, 45, 56 и 63 ДФЕС и по членове 28, 31, 36 и 40 от Споразумението за ЕИП.
- да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Испанската данъчна правна уредба налага на местните лица в Испания задължение да декларират определени имоти и права, намиращи се в чужбина, посредством формуляр на данъчна декларация („Формуляр 720“). При неизпълнение или неправилно изпълнение на посоченото задължение се прилага специфичен санкционен режим.

Комисията прави извода, че санкциите, които се състоят в квалифицирането на активите като имуществени приходи, неприлагането на общите правила за давността и парични глоби с фиксиран размер, представляват ограничение на основните свободи по ДФЕС и [Споразумението за] ЕИП. Макар че по принцип тези мерки могат да бъдат подходящи за постигане на преследваните цели, а именно предотвратяване на избягването на заплащане на данъци и данъчната измама, и борбата срещу тях, те са непропорционални.

Иск, предявен на 29 октомври 2019 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело C-796/19)

(2019/C 432/36)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: Walter Mölls, Cécile Vrignon)

Ответник: Република Австрия

Искания на ищеца

Ищецът моли Съда

- да приеме за установено, че като е определила за компетентен орган за целите на Директива 2007/59/ЕО ⁽¹⁾ орган, различен от органа по безопасност, посочен в член 16 от Директива 2004/49/ЕО ⁽²⁾, Република Австрия не е изпълнила задълженията си по член 3, буква а) от Директива 2007/59/ЕО,
- да осъди Република Австрия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Комисията изтъква, че съгласно член 3, буква а) от Директива 2007/59 за целите на тази директива компетентен орган е „органът по безопасност, посочен в член 16 от Директива 2004/49/ЕО“.

Австрийският законодател обаче направил избор в различна насока.

Вместо компетентния орган за целите на Директива 2004/49 (федералният министър на транспорта, иновациите и технологиите), във връзка с редица функции, попадащи в обхвата на Директива 2007/59, този законодател определил Schieneninfrastruktur-Dienstleistungsgesellschaft mbH за компетентен орган. Това било несъвместимо с последната директива.

(¹) Директива 2007/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година за сертифициране на машинисти, управляващи локомотиви и влакове в рамките на железопътната система на Общността (ОВ L 315, 2007 г., стр. 51).

(²) Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО относно разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за сертифициране за безопасност (ОВ L 164, 2004 г., стр. 44; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 14, стр. 62).

Жалба, подадена на 31 октомври 2019 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (втори разширен състав) на 24 септември 2019 г. по дело T-105/17, HSBC Holdings plc и др./Комисия

(Дело C-806/19 P)

(2019/C 432/37)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: T. Christoforou, M. Farley и F. van Schaik)

Други страни в производството: HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

— да отмени обжалваното съдебно решение (точки 336—354 и диспозитива), в частта относно отмяната на глобите, посочени в член 2 от решението (¹),

— да отхвърли втората, третата и четвъртата част от шестото основание на жалбата на HSBC до Общия съд във връзка с глобите и искането му, представено при условията на евентуалност, относно упражняването на правомощието за пълен съдебен контрол,

или, при условията на евентуалност:

— да върне делото на Общия съд за ново разглеждане във връзка с втората, третата и четвъртата част от шестото основание на жалбата на HSBC и искането му, представено при условията на евентуалност, относно упражняването на правомощието за пълен съдебен контрол, и

— да осъди HSBC да понесе всички съдебни разноски в настоящото производство и съответно да измени осъдителното решение относно съдебните разноски в зависимост от изхода на настоящото производство по обжалване.

Основания и основни доводи

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точки 345—353 от съдебното решение, че Комисията не е изпълнила задължението си по член 296 ДФЕС за мотивиране по отношение на коефициента за намаление при определянето на основния размер на наложената на HSBC глоба, и следователно, като е отменил член 2, буква б) от спорното решение на това основание.

Общият съд е приложил неправилен правен критерий при преценката на въпроса дали мотивите на спорното решение са достатъчни във връзка с коефициента за намаление. По отношение на решенията, с които се налагат глоби на предприятията за нарушение на член 101 ДФЕС, Комисията не е длъжна да посочва цифровите данни във връзка с метода за изчисляване на глобите или да представя всички цифрови данни във връзка с всеки от междинните етапи относно начина на изчисляване. Преценени с оглед на правилния правен критерий, мотивите в спорното решение отговарят на изискванията по член 296 ДФЕС, тъй като излагат съображенията на Комисията по отношение на: i) необходимостта да се приложи коефициент за намаление, ii) равнището, на което е определен този коефициент за намаление, iii) обстоятелствата, които Комисията е взела предвид, за да определи равнището на коефициента за намаление, iv) причината, поради която Комисията е счела за подходящо да вземе предвид всеки от тези коефициенти, и v) посочване на отражението, което е имал всеки елемент върху окончателното равнище на коефициента за намаление. Освен това мотивите на спорното решение са позволили на адресатите на това решение да проверят дали е бил спазен принципът на равно третиране.

(¹) Решение на Комисията от 7 декември 2016 година относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело АТ.39914 — Лихвени деривати в евро) (нотифицирано под номер С (2016) 8530).

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 7 ноември 2019 г. — ADDE/Парламент

(Дело T-48/17) ⁽¹⁾

(Институционално право — Европейски парламент — Решение, с което се обявява, че определени разходи на политическа партия не отговарят на условията за получаване на безвъзмездни средства за 2015 г. — Решение за отпускане на безвъзмездни средства за 2017 г. и за предварително финансиране до 33 % от максималния размер на безвъзмездните средства със задължение за предоставяне на банкова гаранция — Задължение за безпристрастност — Право на защита — Финансов регламент — Правила за прилагане на Финансовия регламент — Регламент (ЕО) № 2004/2003 — Пропорционалност — Равно третиране)

(2019/C 432/38)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Alliance for Direct Democracy in Europe ASBL (ADDE) (Брюксел, Белгия) (представители: първоначално L. Defalque и L. Ruessmann, впоследствие M. Modrikanen и накрая Y. Rimokh, адвокати)

Ответник: Европейски парламент (представители: C. Burgos и S. Alves)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна, от една страна, на решение на Парламента от 21 ноември 2016 г., с което се обявява, че определени разходи не отговарят на условията за получаване на безвъзмездни средства за 2015 г., и от друга страна, на решение FINS-2017-13 на Парламента от 12 декември 2016 г. за отпускане на безвъзмездни средства на жалбоподателя за 2017 г., доколкото с това решение предварителното финансиране се ограничава до 33 % от максималния размер на безвъзмездните средства, при условие че се предостави банкова гаранция.

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Парламента от 21 ноември 2016 г., с което се обявява, че определени разходи не отговарят на условията за получаване на безвъзмездни средства за финансовата 2015 г.
- 2) Отхвърля искането за отмяна на решение FINS-2017-13 на Парламента от 12 декември 2016 г. за отпускане на безвъзмездни средства на жалбоподателя за финансовата 2017 г.
- 3) Alliance for Direct Democracy in Europe ASBL и Европейският парламент понесат направените от тях съдебни разходи, включително тези по обезпечителното производство.

⁽¹⁾ ОВ C 78, 13.3.2017 г.

Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — E-Control/ACER(Дело T-332/17) ⁽¹⁾

(Енергетика — Решение на апелативния съвет на ACER — Определяне на регионите за изчисляване на преносните способности — Жалба за отмяна — Правен интерес — Частична недопустимост — Регламент (ЕС) 2015/1222 — Компетентност на ACER)

(2019/C 432/39)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Виена, Австрия) (представител: F. Schuhmacher, avocat)

Ответник: Агенция на Европейския съюз за сътрудничество между регулаторите на енергия (представители: P. Martinet и E. Tremmel)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Verbund AG (Виена) (представител: S. Polster, avocat)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Чешка република (представители: M. Smolek, J. Vláčil и T. Müller), Република Полша (представител: V. Majczyna)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решение А-001-2017 (консолидирана версия) на апелативния състав на ACER от 17 март 2017 г., с което се отхвърлят жалби срещу решение № 6/2016 на ACER за определяне на регионите за изчисляване на преносните способности

Диспозитив

- 1) *Отменя решение А-001-2017 (консолидирана версия) на апелативния състав на ACER от 17 март 2017 г., с което се отхвърлят жалби срещу решение № 6/2016 на ACER за определяне на регионите за изчисляване на преносните способности в частта, в която отхвърля жалбата на Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control).*
- 2) *Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.*
- 3) *ACER понася направените от нея съдебни разноски и една четвърт от разноските на E-Control.*
- 4) *E-Control понася три четвърти от направените от него съдебни разноски.*
- 5) *Чешката република, Република Полша и Verbund AG понасят направените от всеки от тях съдебни разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 249, 31.7.2017 г.

Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — Austrian Power Grid и Vorarlberger Übertragungsnetz/ACER(Дело T-333/17) ⁽¹⁾

(Енергетика — Решение на апелативния съвет на ACER — Определяне на регионите за изчисляване на преносните способности — Жалба за отмяна — Правен интерес — Частична недопустимост — Регламент (ЕС) 2015/1222 — Компетентност на ACER)

(2019/C 432/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Austrian Power Grid AG (Виена, Австрия) и Vorarlberger Übertragungsnetz GmbH (Брегенц, Австрия) (представители: H. Kristoferitsch и S. Huber, avocats)

Отговорник: Агенция на Европейския съюз за сътрудничество между регулаторите на енергия (представители: P. Martinet и E. Tremmel)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Verbund AG (Виена, Австрия) (представител: S. Polster, avocat)

Встъпили страни в подкрепа на отговорника: Чешка република (представители: M. Smolek, J. Vlácil и T. Müller), Република Полша (представител: V. Majczyna), Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. (Konstancin-Jeziorna, Полша) (представител: M. Szambelańczyk, avocat)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решение А-001-2017 (консолидирана версия) на апелативния състав на ACER от 17 март 2017 г., с което се отхвърлят жалби срещу решение № 6/2016 на ACER за определяне на регионите за изчисляване на преносните способности

Диспозитив

- 1) *Отменя решение А-001-2017 (консолидирана версия) на апелативния състав на ACER от 17 март 2017 г., с което се отхвърлят жалби срещу решение № 6/2016 на ACER за определяне на регионите за изчисляване на преносните способности в частта, в която отхвърля жалбите на Austrian Power Grid AG и на Vorarlberger Übertragungsnetz GmbH.*
- 2) *Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.*
- 3) *ACER понася направените от нея съдебни разноски и една четвърт от разноските на Austrian Power Grid и на Vorarlberger Übertragungsnetz.*
- 4) *Austrian Power Grid и Vorarlberger Übertragungsnetz понасят три четвърти от направените от тях съдебни разноски.*
- 5) *Чешката република, Република Полша, Verbund AG и Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. понасят направените от всеки от тях съдебни разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 249, 31.7.2017 г.

Решение на Общия съд от 10 октомври 2019 г. — *Help — Hilfe zur Selbsthilfe*/Комисия(Дело T-335/17) ⁽¹⁾

(Арбитражна клауза — Програма за продоволствена сигурност в полза на земеделските домакинства, които са особено силно засегнати от продоволствена несигурност в Зимбабве (ЕЧНО/ZWE/BUD/2009/02002) — Преквалифициране на жалбата — Одитни доклади — Одитен доклад на Стетната палата — Доклад на OLAF — Възстановяване на отпуснати суми — Пропорционалност — Оправдани правни очаквания)

(2019/C 432/41)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: *Help – Hilfe zur Selbsthilfe eV* (Бон, Германия) (представители: първоначално V. Jungkind и P. Cramer, впоследствие V. Jungkind и F. Geber, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Aresu, K. Blanck и A. Katsimerou)

Предмет

От една страна, искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение Ares (2017) 1515573 на Комисията от 21 март 2017 г., с което се иска възстановяване на част от безвъзмездните средства, отпуснати за финансирането на проект за помощ ЕЧНО/ZWE/BUD/2009/02002, както и на искането за плащане на основание посоченото решение, и от друга страна, искане на основание член 272 ДФЕС Комисията да бъде осъдена да възстанови сумата от 64 362 727,72 EUR, изплатена от жалбоподателя на Комисията съгласно решението от 21 март 2017 г., както и съгласно исканията за плащане от 7 април и 5 септември 2017 г.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда *Help – Hilfe zur Selbsthilfe eV* да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 239, 24.7.2017 г.

Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — *Rubik's Brand/EUIPO — Simba Toys* (Форма на куб със стени с решетъчна структура)(Дело T-601/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Триизмерна марка на Европейския съюз — Форма на куб със стени с решетъчна структура — Абсолютно основание за отказ — Член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) от Регламент № 40/94 (понастоящем член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) от Регламент 2017/1001) — Знак, който се състои изключително от формата на стоката, необходима за постигането на технически резултат — Член 76, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 95, параграф 1 от Регламент 2017/1001) — Член 75, параграф 1, второ изречение от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 94, параграф 1, второ изречение от Регламент 2017/1001) — Член 65, параграф 6 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 72, параграф 6 от Регламент № 2017/1001)

(2019/C 432/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: *Rubik's Brand Ltd* (Лондон, Обединеното кралство) (представители: K. Szamosi и M. Borbás, адвокати)

Отвѣтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на ЕUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Simba Toys GmbH & Co. KG (Фюрт, Германия) (представител: O. Ruhl, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на ЕUIPO от 19 юни 2017 г. (преписка R 452/2017-1) относно производство за обявяване на недействителност между Simba Toys и Rubik's Brand

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Rubik's Brand Ltd да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 374, 6.11.2017 г.

Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — Autostrada Wielkopolska/Комисия

(Дело T-778/17) (¹)

(Държавни помощи — Концесия на магистрала с такса за изминато разстояние — Закон, предвиждащ освобождаване от такса за изминато разстояние на някои превозни средства — Компенсация за пропуснати приходи, предоставена от държавата членка на концесионера — Виртуална такса — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда нейното възстановяване — Процесуални права на заинтересованите страни — Задължение на Комисията да проявява особена бдителност — Понятието „държавна помощ“ — Предимство — Подобряване на очакваното финансово положение на концесионера — Критерий за частния оператор в условията на пазарна икономика — Член 107, параграф 3, буква а) ДФЕС — Държавна помощ с регионално предназначение)

(2019/C 432/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Autostrada Wielkopolska S.A. (Познан, Полша) (представители: O. Geiss, D. Tayag и T. Siakka, адвокати)

Отвѣтник: Европейска комисия (представители: L. Armati, K. Herrmann и S. Noë)

Встъпила страна в подкрепа на отвѣтника: Република Полша (представители: B. Majczyna и M. Rzotkiewicz)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ЕС) 2018/556 на Комисията от 25 август 2017 година относно държавна помощ SA.35356 (2013/C) (ex 2013/NN, ex 2012/N), приведена в действие от Полша в полза на Autostrada Wielkopolska (ОВ L 92, 2018 г., стр. 19).

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Autostrada Wielkopolska S.A. да понесе собствените си съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.
- 3) Република Полша понася собствените си съдебни разноски.

(¹) ОВ С 32, 29.1.2018 г.

Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — Mahr/EUIPO – Especialidades Vira (Xocolat)

(Дело T-58/18) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Xocolat“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „LUXOCOLAT“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001 — Мотивиране на възражението — Правило 15, параграф 3, буква б) от Регламент (ЕО) № 2868/95 (понастоящем член 2, параграф 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625)

(2019/C 432/44)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ramona Mahr (Виена, Австрия) (представител: T. Rohrer, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: E. Śliwińska и A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Especialidades Vira, SL (Марторел, Испания)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 6 ноември 2017 г. (преписка R 541/2017-2) относно производство по възражение между Especialidades Vira и г-жа Mahr

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-жа Ramona Mahr да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 112, 26.3.2018 г.

Решение на Общия съд от 17 октомври 2019 г. — Alliance Pharmaceuticals/EUIPO – AxiCorp (AXICORP ALLIANCE)(Дело T-279/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Словна марка „AXICORP ALLIANCE“ — По-ранни словни и фигуративни марки на Европейския съюз „ALLIANCE“ — Относителни основания за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Доказване на реалното използване на по-ранните марки — Член 47, параграф 2 от Регламент 2017/1001 — Тълкуване на описанието на стоките, включени в приложения към Ницката класификация азбучен списък)

(2019/C 432/45)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Alliance Pharmaceuticals Ltd (Чипънам, Обединеното кралство) (представител: M. Edenborough, QC)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Crespo Carrillo и H. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: AxiCorp GmbH (Фридрихсдорф, Германия)

Предмет

Жалба срещу решение на пети апелативен състав на EUIPO от 7 февруари 2018 г. (преписка R 1473/2017-5) относно производство по възражение между Alliance Pharmaceuticals и AxiCorp

Диспозитив

- 1) Отменя решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 7 февруари 2018 г. (преписка R 1473/2017 5) относно производство по възражение между Alliance Pharmaceuticals Ltd и AxiCorp GmbH в частта, в която апелативният състав е отхвърлил подадената пред него жалба по отношение на основанията за възражение, посочени в член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент 2017/1001.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Осъжда EUIPO да заплати съдебните разноски, включително необходимите разноски, направени от Alliance Pharmaceuticals във връзка с производството пред апелативния състав на EUIPO.

⁽¹⁾ ОВ С 231, 2.7.2018 г.

Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — EPSU и Goudriaan/Комисия(Дело T-310/18) ⁽¹⁾

(Социална политика — Диалог между социалните партньори на равнището на Съюза — Споразумение, озаглавено „Обща рамка за информирани и консултиране на държавните служители и служителите, работещи в централните държавни администрации“ — Съвместно искане на подписаните страни за изпълнение на това споразумение на равнището на Съюза — Отказ на Комисията да представи предложение за решение на Съвета — Жалба за отмяна — Акт, подлежащ на обжалване — Допустимост — Свобода на преценка на Комисията — Автономност на социалните партньори — Принцип на субсидиарност — Пропорционалност)

(2019/C 432/46)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: European Federation of Public Service Unions (EPSU) (Брюксел, Белгия) и Jan Willem Goudriaan (Брюксел) (представители: R. Arthur, solicitor, R. Palmer и K. Apps, barristers)

Отговорник: Европейска комисия (представители: I. Martínez del Peral, M. van Beek и M. Kellerbauer)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението на Комисията от 5 март 2018 г. да не представи на Съвета на Европейския съюз предложение за решение за изпълнение на споразумението, озаглавено „Обща рамка за информирани и консултиране на държавните служители и служителите, работещи в централните държавни администрации“, подписано от Trade Union's National and European Administration Delegation (TUNED) и European Public Administration Employers (EUPAE) на 21 декември 2015 г.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) European Federation of Public Service Unions (EPSU) и г-н Jan Goudriaan, от една страна, и Европейската комисия, от друга страна, понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 259, 23.7.2018 г.

Решение на Общия съд от 5 ноември 2019 г. — APEDA/EUIPO — Burraq Travel & Tours General Tourism Office (SIR BASMATI RICE)(Дело T-361/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „SIR BASMATI RICE“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 432/47)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Agricultural and Processed Food Products Export Development Authority (APEDA) (Ню Делхи, Индия) (представител: N. Dantas, адвокат)

Отвeтници: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: М. Carostagno, J. Ivanauskas и Н. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Burraq Travel & Tours General Tourism Office SA (Атина, Гърция)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 22 март 2018 г. (преписка R 90/2017-2), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни APEDA и Burraq Travel & Tours General Tourism Office

Диспозитив

- 1) Отменя точка 3 от диспозитива на решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 22 март 2018 г. (преписка R 90/2017-2), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Agricultural and Processed Food Products Export Development Authority (APEDA) и Burraq Travel & Tours General Tourism Office SA, доколкото с нея се отхвърля искането за обявяване на недействителност на фигуративната марка на Европейския съюз „SIR BASMATI RICE“ за стоките от класове 30, 31 и 33 по списъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г., различни от „саго“ и „изкуствения [несварен] ориз“ от клас 30.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Осъжда EUIPO да заплати разноските, включително направените в производството пред апелативния състав.

(¹) ОВ C 276, 6.8.2018 г.

Решение на Общия съд от 7 ноември 2019 г. — Intas Pharmaceuticals/EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS)

(Дело T-380/18) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „INTAS“ — По-ранни марки на Европейския съюз и национални марки, съдържащи словния елемент „indas“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходството на знаците и на стоките — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Доказване на реалното използване на по-ранните марки — член 47 от Регламент 2017/1001)

(2019/C 432/48)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Intas Pharmaceuticals Ltd (Ахмедабад, Индия) (представител: F. Traub, адвокат)

Отвeтници: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Crespo Carrillo и Н. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Laboratorios Indas, SA (Посуело де Аларкон, Испания) (представител: A. Gómez López, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 16 април 2018 г. (преписка R 815/2017-4) относно производство по възражение между Laboratorios Indas и Intas Pharmaceuticals

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбата.*
- 2) *Осъжда Intas Pharmaceuticals Ltd да заплати съдебните разноски.*

(¹) ОВ С 294, 20.8.2018 г.

Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — CdT/EUIPO

(Дело T-417/18) (¹)

(Жалба за отмяна — Институционално право — Задължение необходимата за функционирането на EUIPO преводаческа работа да се поверява на CdT — Прекратяване на споразумението между CdT и EUIPO — Публикуване на обявление за обществена поръчка за преводачески услуги — Възражение за недопустимост — Липса на правен интерес — Частична липса на основание за произнасяне — Частична недопустимост)

(2019/C 432/49)

Език на производството: *френски*

Страни

Жалбоподател: Център за преводи за органите на Европейския съюз (представители: J. Rikkert и M. Garnier)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: N. Vambara и D. Hanf)

Предмет

На първо място, искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна, първо, на писмото на EUIPO от 26 април 2018 г. в частта, в която съобщава своето намерение да не продължи след 31 декември 2018 г. сключеното през 2016 г. с CdT споразумение относно необходимата за функционирането на EUIPO преводаческа работа, второ, на писмото на EUIPO от 26 април 2018 г. в частта, в която уведомява CdT за намерението си да вземе превантивно необходимите мерки, за да осигури непрекъснатостта на преводното обслужване след 31 декември 2018 г., по-специално като публикува обявления за обществени поръчки, и трето, на решението на EUIPO да публикува в Официален вестник на Европейския съюз обявление за обществена поръчка за преводачески услуги с референтен номер 2018/S 114-258472; на второ място, искане да се забрани на EUIPO да подписва договори по тази обществена поръчка и на трето място, искане да се обяви за незаконнообразно публикуването на обявление за обществена поръчка за преводачески услуги от агенция, друг орган или служба на Европейския съюз, чийто учредителен регламент предвижда, че преводаческите услуги се осигуряват от CdT

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по исканията в жалбата за отмяна на решението за прекратяване на споразумението, сключено на 13 декември 2016 г. между Центъра за преводи за органите на Европейския съюз (CdT) и Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Осъжда EUIPO да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и половината от съдебните разноски на CdT, включително тези по обезщетителното производство по дело T-417/18 R.

(¹) ОВ С 341, 24.9.2018 г.

Решение на Общия съд от 16 октомври 2019 г. — Palo/Комисия

(Дело T-432/18) (¹)

(Публична служба — Срочно наети служители — Пенсии — Условия за прилагане на пенсионната схема — Обезщетение при прекратяване на служебното правоотношение — Член 12, параграф 2 от приложение VIII към Правилника — Принципи на равно третиране и на недопускане на дискриминация — Оправдани правни очаквания — Принцип на добра администрация — Задължение за полагане на дължимата грижа)

(2019/C 432/50)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Peeter Palo (Талин, Естония) (представители: L. Levi и A. Blot, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: B. Mongin и D. Milanowska)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна на решението на Комисията от 5 октомври 2017 г. да не изплати на жалбоподателя обезщетението при прекратяване на служебното правоотношение, предвидено в член 12, параграф 2 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз в редакцията му съгласно Регламент (ЕС, Евратом) № 1023/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 година за изменение на Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и на условията за работа на другите служители на Европейския съюз (ОВ L 287, 2013 г., стр. 15) и за отмяна на решението на Комисията от 10 април 2018 г., с което се отхвърля жалбата, подадена по административен ред от жалбоподателя срещу посоченото решение, а от друга страна, за обезщетяване на имуществените и неимуществените вреди, които жалбоподателят твърди, че е претърпял вследствие на тези решения

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Peeter Palo да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 319, 10.9.2018 г.

Решение на Общия съд от 15 октомври 2019 г. — Vans/EUIPO (ULTRARANGE)(Дело T-434/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „ULTRARANGE“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 432/51)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Vans, Inc. (Коста Меса, Калифорния, Съединени щати) (представители: M. Hirsch и M. Metzner, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: E. Markakis)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 25 април 2018 г. (преписка R 2544/2017-2) относно заявка за регистрация на словния знак „ULTRARANGE“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Vans, Inc. да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 301, 27.8.2018 г.

Решение на Общия съд от 10 октомври 2019 г. — Biasotto/EUIPO — Oofos (OO)(Дело T-454/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Процедура по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз OO — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз OO — Относително основание за отказ — Риск от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 432/52)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Alessandro Biasotto (Тревизо, Италия) (представители: F. Le Divelec Lemmi, R. Castiglioni и E. Cammareri, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: E. Markakis и H. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Oofos, Inc. (Рено, Невада, Съединени щати) (представител: J. Klink, адвокат)

Предмет

Жалба, подадена срещу решение на втори апелативен състав на EUIPO от 15 май 2018 г. (преписка R 1281/2017-2) във връзка с производство по възражение между Oofos и M. Biasotto

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Alessandro Biasotto да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 352, 1.10.2018 г.

Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — ZPC Flis/EUIPO – Aldi Einkauf (Happy Moreno choco)

(Дело T-498/18) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Процедура по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз Happy Moreno choco — По-ранни национални фигуративни марки MORENO — Относително основание за отказ — Риск от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [впоследствие член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Замяна на списъка на стоки, обхванати от по-ранните национални фигуративни марки — Поправка на решението на апелативния състав — Член 102, параграф 1 от Регламент 2017/1001 — Правно основание — Предишна практика при вземане на решения — Правна сигурност — Оправдани правни очаквания)

(2019/C 432/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ZPC Flis sp.j. (Radziejowice, Полша) (представител: M. Kondrat, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: К. Kompari и Н. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Есен, Германия) (представители: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen и M. Minkner, адвокати)

Предмет

Жалба, подадена срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 31 май 2018 г. (преписка R 1464/2017-1) във връзка с производство по възражение между Aldi Einkauf и ZPC Flis.

Диспозитив

- 1) Отменя решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 31 май 2018 г. (преписка R 1464/2017-1) в частта, с която се отказва регистрацията на заявената марка за следните стоки: „залестители на кафе; чай, какао, стоки, производни на какао; напитки на основата на шоколад; всички посочени по-горе стоки и в разтворима форма“, с изключение на какао по отношение на последните.

- 2) Уважава възражението за всички стоки и услуги, посочени в заявката за регистрация, с изключение на услугите от клас 35, съответстващи на следното описание: „Продажба на дребно или на едро на форми за дребни бисквити; продажба на едро и дребно на форми за дребни бисквити по интернет“.
- 3) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 4) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 352, 1.10.2018 г.

Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — Atos Medical/EUIPO — Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb (Медицински пластир)

(Дело T-559/18) (¹)

(Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промишлен дизайн на Общността, представляващ медицински пластир — Оповестяване на ранни промишлени дизайни — Основание за недействителност — Оригиналност — Информирани потребители — Степен на свобода на автора — Различно общо впечатление — Член 6 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002)

(2019/C 432/54)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Atos Medical GmbH (Тройсдорф, Германия) (представители: K. Middelhoﬀ, G. Schoenen и S. Biermann, адвокати)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb GmbH (Кьолн, Германия) (представител: F. Kramer, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решение на трети апелативен състав на EUIPO от 29 юни 2018 г. (преписка R 2215/2016-3), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Atos Medical и Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Atos Medical GmbH да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 399, 5.11.2018 г.

Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — Atos Medical/EUIPO — Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb (Медицински пластир)

(Дело T-560/18) ⁽¹⁾

(Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промислен дизайн на Общността, представляващ медицински пластир — Оповестяване на ранни промислени дизайни — Основание за недействителност — Оригиналност — Информирани потребители — Степен на свобода на автора — Различно общо впечатление — Член 6 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002)

(2019/C 432/55)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Atos Medical GmbH (Тройсдорф, Германия) (представители: K. Middelhoff, G. Schoenen и S. Biermann, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb GmbH (Кьолн, Германия) (представител: F. Kramer, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решение на трети апелативен състав на EUIPO от 29 юни 2018 г. (преписка R 2216/2016-3), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Atos Medical и Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Atos Medical GmbH да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 399, 5.11.2018 г.

Решение на Общия съд от 7 ноември 2019 г. — Local-e-motion/EUIPO – Volkswagen (WE)

(Дело T-568/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „WE“ — По-ранна национална словна марка „WE“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 432/56)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Local-e-motion GmbH (Дорстен, Германия) (представител: D. Sprenger, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: W. Schramek, M. Fischer и D. Hanf)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Volkswagen AG (Волфсбург, Германия) (представители: F. Thiering и L. Steidle, адвокати)

Предмет

Жалба, подадена срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 12 юли 2018 г. (преписка R 128/2018-4), постановено в производство по възражение със страни Volkswagen и Local-e-motion.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Local-e-motion GmbH да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 427, 26.11.2018 г.

Решение на Общия съд от 15 октомври 2019 г. — Boxer Barcelona/EUIPO — X-Technology Swiss (XBOXER BARCELONA)

(Дело T-582/18) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „XBOXER BARCELONA“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща буквата „x“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Реално използване на по-ранната марка — Доказателства — Член 18, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001 — Член 47, параграф 2 от Регламент 2017/1001 — Ограничаване на заявката за регистрация пред апелативния състав — Член 49, параграф 1 от Регламент 2017/1001)

(2019/C 432/57)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Boxer Barcelona, SL (Барселона, Испания) (представител: A. Canela Giménez, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: S. Palmero Cabezas и H. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: X-Technology Swiss GmbH (Волеера, Швейцария) (представител: A. Zafar, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 12 юли 2018 г. (преписка R 2186/2017-5) относно производство по възражение между X-Technology Swiss и Boxer Barcelona.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда *Boxer Barcelona, SL* да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 427, 26.11.2018 г.

Решение на Общия съд от 7 октомври 2019 г. — E.I. Papadopoulos/EUIPO – Europastry („firap VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre“)

(Дело T-628/18) (¹)

(„Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „firap VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „Cargise“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001“)

(2019/С 432/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: *Viomichania mpiskoton kai eidon diatrofis E.I. Papadopoulos SA* (Мосхатон-Таврос, Гърция) (представители: С. Chrysanthis, P. V. Chardalia и А. Vasilogamvrou, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: L. Lapinskaite, S. Palmero Cabezas и Н. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: *Europastry, SA* (Сан Кутат дел Вайес, Испания) (представител: L. Estropá Navarro, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 8 август 2018 г. (преписка R 493/2018-5), постановено в производство по възражение със страни *Viomichania mpiskoton kai eidon diatrofis E.I. Papadopoulos* и *Europastry*

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда *Viomichania mpiskoton kai eidon diatrofis E. I. Papadopoulos SA* да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 455, 17.12.2018 г.

Решение на Общия съд от 16 октомври 2019 г. — ZV/Комисия(Дело T-684/18) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Наемане на работа — Обявление за свободна длъжност — Заместник-омбудсман към Комисията — Производство — Преценка на заслугите)

(2019/C 432/59)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZV (представител: J.-N. Louis, адвокат)

Отговорник: Европейска комисия (представители: L. Radu Bouyon, G. Berscheid и L. Vernier)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за отмяна на решението на Комисията от 8 февруари 2018 г. за назначаване на А за заместник-омбудсман към Комисията и на съобщението от 12 февруари 2018 г., с което Комисията е информирала жалбоподателя за резултата от процедурата по подбор.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) ZV понася, наред с направените от него съдебни разноски, и съдебните разноски на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 35, 28.1.2019 г.

Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — ZPC Flis/EUIPO — ZPC Flis/EUIPO — Aldi Einkauf (FLIS Happy Moreno choco)(Дело T-708/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Процедура по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз FLIS Happy Moreno choco — По-ранни национални фигуративни марки MORENO — Относително основание за отказ — Риск от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [впоследствие член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Замяна на списъка на стоки, обхванати от по-ранните национални фигуративни марки — Поправка на решението на апелативния състав — Член 102, параграф 1 от Регламент 2017/1001 — Правно основание — Предишна практика при вземане на решения — Правна сигурност — Оправдани правни очаквания)

(2019/C 432/60)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ZPC Flis sp.j. (Radziejowice, Полша) (представител: M. Kondrat, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: K. Kompari и H. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Есен, Германия) (представители: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen и M. Minkner, адвокати)

Предмет

Жалба, подадена срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 13 септември 2018 г. (преписка R 2113/2017-1) във връзка с производство по възражение между Aldi Einkauf и ZPC Flis

Диспозитив

- 1) *Отменя решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 13 септември 2018 г. (преписка R 2113/2017-1) в частта, с която се отказва регистрацията на заявената марка за следните стоки: „заместители на кафе; чай, какао, стоки, производни на какао; напитки на основата на шоколад; всички посочени по-горе стоки и в разтвори на форма“, с изключение на какао по отношение на последните.*
- 2) *Уважава възражението за всички стоки и услуги, посочени в заявката за регистрация, с изключение на услугите от клас 35, съответстващи на следното описание: „Продажба на дребно или на едро на форми за дребни бисквити; продажба на едро и дребно на форми за дребни бисквити по интернет“.*
- 3) *Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.*
- 4) *Всяка страна понася направените от нея съдебни разходи.*

(¹) ОВ С 44, 4.2.2019 г.

Решение на Общия съд от 17 октомври 2019 г. — United States Seafoods/EUIPO (UNITED STATES SEAFOODS)

(Дело T-10/19) (¹)

**(Марка на Европейския съюз — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз —
Фигуративна марка „UNITED STATES SEAFOODS“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен
характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001)**

(2019/C 432/61)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: United States Seafoods LLC (Сиатъл, Вашингтон, Съединени щати) (представители: C. Spintig, S. Pietzcker и M. Prasse, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Ivanauskas и H. O'Neill)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 11 октомври 2018 г. (преписка R 817/2018-5) относно посочващата Европейския съюз международна регистрация на фигуративната марка „UNITED STATES SEAFOODS“

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) *United States Seafoods LLC* понася наред с направените от него съдебни разноски и тези на EUIPO.

(¹) ОВ С 93, 11.3.2019 г.

Решение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — MSI Svetovanje/EUIPO – Industrial Farmaceutica Cantabria (nume)

(Дело T-41/19) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „пите“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „pitederm“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 432/62)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: MSI Svetovanje, marketing, d.o.o. (Vrhnika, Словения) (представител: M. Maček, avocate)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: K. Komragi и H. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Industrial Farmaceutica Cantabria, SA (Мадрид, Испания)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 8 ноември 2018 г. (преписка R 722/2018-5) относно производство по възражение между Industrial Farmaceutica Cantabria и Nutrismart d.o.o.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда MSI Svetovanje, marketing, d.o.o. да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 112, 25.3.2019 г.

Решение на Общия съд от 7 ноември 2019 г. — A9.com/EUIPO (Изображение на камбана)(Дело T-240/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща камбана — Абсолютно основание за отказ — Задължение за потивирание — Член 94 от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001)

(2019/C 432/63)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: A9.com, Inc. (Пало Алто, Калифорния, САЩ) (представители: A. Klett, C. Mikyska и R. Walther, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: L. Rampini и H. O'Neill)

Предмет

Жалба срещу решение на втори апелативен състав на EUIPO от 4 февруари 2019 г. (преписка R 1309/2018-2), относно заявка за регистрация на фигуративен знак, изобразяваща камбана, като марка на Европейския съюз.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда A9.com, Inc. да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 213, 24.6.2019 г.

Определение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — Liaño Reig/ЕСП(Дело T-557/17) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Икономическа и парична политика — Искане за обезщетение — Единен механизъм за реструктуриране на кредитни институции и на някои инвестиционни посредници — Процедура по реструктуриране — Схема за реструктуриране на Banco Popular Español — Частична отмяна — Неделимост — Недопустимост)

(2019/C 432/64)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Carmen Liaño Reig (Alcobendas, Португалия) (представител: F. López Antón, адвокат)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (представители: B. Meyring, S. Schelo, F. Málaga Diéguez, F. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch, M. Bettermann, S. Ianc и M. Rickert, адвокати)

Предмет

От една страна, искане на основание член 263 ДФЕС за отмяната на член 6, параграф 1, буква г) от Решение SRB/EES/2017/08 на ЕСП от 7 юни 2017 г. относно схема за реструктуриране на Banco Popular Español, SA, доколкото тази разпоредба предвижда конвертирането на капиталовите инструменти от клас 2, идентифицирани с International Securities Identification Number (Международният идентификационен номер за ценни книжа (ISIN)) XS 0550098569 в новоemitирани акции на Banco Popular Español, както и на временната оценка, извършена от независим експерт и на временната оценка, извършена от ЕСП, и от друга страна, искане на основание член 266 ДФЕС за обезщетение вследствие на отмяната на твърдяните загуби, настъпили поради това конвертиране.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбите за встъпване на Banco Santander SA, на Кралство Испания и на Европейската комисия.
- 3) Carmen Liaño Reig понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Единния съвет за реструктуриране (ЕСП), с изключение на свързаните с молбите за встъпване.
- 4) Г-жа Liaño Reig, ЕСП, Banco Santander, Кралство Испания и Комисията понасят собствените си съдебни разноски, свързани с молбите за встъпване.

(¹) ОВ С 357, 23.10.2017 г.

Определение на председателя на Общия съд от 20 септември 2019 г. — ZW/ЕИБ

(Дело T-727/18 R)

(Обезпечително производство — Публична служба — Недопустимост)

(2019/C 432/65)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ZW (представител: Т. Petsas, адвокат)

Ответник: Европейска инвестиционна банка

Предмет

Искане на основание членове 278 и 279 ДФЕС за постановяване на временни мерки, изразяващи се в спиране или продължаване на определени срокове и в разпореждане за представяне на документи.

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
 - 2) Не се произнася по разноските.
-

Определение на Общия съд от 25 октомври 2019 г. — Briois/Парламент(Дело T-750/18) ⁽¹⁾

(Институционално право — Член на Европейския парламент — Привилегии и имунитети — Решение за снемане на депутатския имунитет — Изтичане на депутатския мандат — Отпадане на правния интерес — Липса на основание за произнасяне)

(2019/C 432/66)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Steeve Briois (Енен-Бомон, Франция) (представител: F. Wagner, адвокат)

Отвeтник: Европейски парламент (представители: S. Alonso de León и C. Burgos)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение P8_TA(2018)0401 на Парламента от 24 октомври 2018 г. за снемане на депутатския имунитет на жалбоподателя

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяна по настоящата жалба.
- 2) Всяка страна понася направените от нея съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 82, 4.3.2019 г.

Определение на Общия съд от 17 ноември 2019 г. — Jap Energéticas y Medioambientales/Комисия(Дело T-145/19) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Споразумение за отпускане на безвъзмездни средства, сключено в рамките на финансов инструмент за околна среда (LIFE+) — Дебитно известие — Акт, който се вписва в контекста на чисто договорно правоотношение и е неотделим от него — Липса на промяна в квалификацията на жалбата — Явна недопустимост)

(2019/C 432/67)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Jap Energéticas y Medioambientales, SL (Валенсия, Испания) (представител: G. Alabau Zabala, адвокат)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: J. Estrada de Solà и S. Izquierdo Pérez)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на дебитно известие, издадено от Комисията на 14 януари 2019 г. за възстановяване на сумата от 82 750,96 EUR, платена на жалбоподателя в рамките на финансова помощ в подкрепа на проект на прототип за производство на водород от чиста вода, амоняк и рециклиран алуминий

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно недопустима.
- 2) Осъжда *Jar Energéticas y Medioambientales, SL* да заплати съдебните разходи, включително направените в обезпечителното производство.

(¹) ОВ С 155, 6.5.2019 г.

Определение на Общия съд от 24 октомври 2019 г. — Обединено кралство/Комисия

(Дело T-188/19) (¹)

(Жалба за отмяна — Научни изследвания, технологично развитие и космическо пространство — Седма рамкова програма на Съюза — Одит — Неотчитане на работните часове — Разходи за персонала, които са обявени за недопустими — Решение на Комисията да приеме одитния доклад за окончателен — Недопустимост)

(2019/C 432/68)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: S. Brandon и Z. Lavery, подпомагани от T. Johnston et J. Scott, barristers)

Ответник: Европейска комисия (представители: R. Lyal, A. Kyriatou и M. Siekierzyńska)

Предмет

Искане на основание член 272 ДФЕС, с което се цели да се установи, че като е приела за окончателен одитния доклад под номер 14-BA 262-013 относно изпълнението на споразуменията за отпускане на безвъзмездни средства Combine, EUFAR и THOR, чиито бенефициер е Met Office — Националната служба по метеорология, която е причислена към отдел „Търговия, енергетика и индустриална стратегия“ в рамките на правителството на Обединеното кралство, Комисията не е изтъквала и приложила правилно договорните клаузи относно тези проекти

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Осъжда Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да понесе направените от него съдебни разходи, както и съдебните разходи на Европейската комисия.

(¹) ОВ С 172, 20.5.2019 г.

Определение на Общия съд от 25 октомври 2019 г. — Le Pen/Парламент(Дело T-211/19) ⁽¹⁾

(Институционално право — Член на Европейския парламент — Привилегии и имунитети — Решение за снемане на парламентарния имунитет — Изтичане на мандата на депутат — Отпадане на правния интерес — Липса на основание за произнасяне)

(2019/C 432/69)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Jean-Marie Le Pen (Сен-Клу, Франция) (представител: F. Wagner, адвокат)

Ответник: Европейски парламент (представители: N. Görlitz и C. Burgos)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решение P8_TA(2019)0136 на Парламента от 12 март 2019 г. за снемане на парламентарния имунитет на жалбоподателя

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 187, 3.6.2019 г.

Определение на председателя на Общия съд от 23 октомври 2019 г. — Walker и др./Парламент и Съвет

(Дело T-383/19 R)

(Обезпечително производство — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Регламент (ЕС) 2018/1806 — Загубване на гражданството на Съюза — Молба за постановяване на временни мерки — Явна недопустимост на жалбата в главното производство — Недопустимост)

(2019/C 432/70)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Hilary Elizabeth Walker (Cadix, Испания), Jennifer Ann Cording (Valdagno, Италия), Douglas Edward Watson (Beaumont-du-Périgord, Франция), Christopher David Randolph (Ballinlassa Belcarra Castlebar, Ирландия), Michael Charles Strawson (Serralongue, Франция) (представител: J. Fouchet, адвокат)

Ответник: Европейски парламент (представители: D. Warin и R. van de Westelaken), и Съвет на Европейския съюз (представители: С. Чолакова, R. Meurer и M. Bauer)

Предмет

Искане на основание членове 278 ДФЕС и 279 ДФЕС, от една страна, за спиране на изпълнението на Регламент (ЕС) 2019/592 на Европейския парламент и на Съвета от 10 април 2019 година за изменение на Регламент (ЕС) 2018/1806 за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване, във връзка с оттеглянето на Обединеното кралство от Съюза (ОВ L 103 I, 2019 г., стр. 1), и от друга страна, за постановяване на временни мерки.

Диспозитив

- 1) *Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.*
- 2) *Не се произнася по съдебните разноски.*

Иск, предявен на 8 октомври 2019 г. — VeriGraft/EASME**(Дело T-688/19)**

(2019/C 432/71)

*Език на производството: английски***Страни**

Ищец: VeriGraft AB (Гьотеборг, Швеция) (представители: P. Hansson и A. Johansson, адвокати)

Ответник: Изпълнителна агенция за малките и средните предприятия (EASME)

Искания

Ищецът моли Общия съд:

- да установи и обяви, че прекратяването от страна на EASME на Споразумението за безвъзмездна помощ (Споразумение за безвъзмездна помощ №778620 P-TEV) е невалидно, и
- да осъди EASME да плати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Ищецът изтъква две основания в подкрепа на иска.

1. Първо основание: изтъкнатото основание за прекратяване е неприложимо и следователно прекратяването от страна на EASME е невалидно:
 - EASME е прекратила споразумението за безвъзмездна помощ, като е посочила за основание на решението си само разпоредба, съгласно която споразумението за безвъзмездна помощ може да бъде прекратено, ако „получателят или физическото лице, което има правото да го представлява или да взема решения от негово име, е обявен или обявено за виновен или виновно за професионално нарушение, доказано по всякакъв начин“.
 - Тъй като нито получателят, т.е. VERIGRAFT, нито някое физическо лице, което има правото да го представлява или да взема решения от негово име, е обявен или обявено за виновен или виновно за професионално нарушение, това основание е неприложимо и следователно прекратяването е невалидно.

2. Второ основание: прекратяването на споразумението за безвъзмездна помощ нарушава принципа на пропорционалност:

— Прекратяването на споразумението за безвъзмездна помощ нарушава и принципа на пропорционалност, тъй като не е подходяща мярка за постигане на преследваната законосъобразна цел, не е било необходимо за постигането на преследваната цел и е наложило на VERIGRAFT тежест, която е очевидно прекомерна спрямо преследваната цел.

Жалба, подадена на 8 октомври 2019 г. — Daily Mail and General Trust plc и др./Комисия

(Дело T-690/19)

(2019/C 432/72)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Daily Mail and General Trust plc (Лондон, Обединено кралство), Ralph US Holdings (Лондон) и Daily Mail and General Holdings Ltd (Лондон) (представители: J. Lesar, Solicitor, и K. Beal QC)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени изцяло решението на Комисията от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896, приведена в действие от Обединеното кралство за освобождаване на финансирането на групи от контролирани чуждестранни дружества (КЧД) в частта, в която се отнася до жалбоподателите или до един от тях,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателите.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват десет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: Комисията неправилно е приложила член 107, параграф 1 ДФЕС и/или е допуснала явна грешка в оценката или преценката при избора си на референтна рамка за анализ на режима на данъчно облагане. Комисията трябвало да приеме за референтна рамка режима на корпоративно данъчно облагане на Обединеното Кралство, а не просто самия данъчен режим на контролираните чуждестранни дружества (КЧД).
2. Второ основание: Комисията е допуснала грешка при прилагането на правото във връзка с приложението на член 107, параграф 1 ДФЕС и/или явна грешка в оценката или преценката, като е приела неправилен подход при анализа на данъчния режим на КЧД. В съображения 124—126 от обжалваното решение Комисията неправилно е квалифицирала разпоредбите на глава 9 от част 9А от Закона за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) от 2010 г. като форма на дерогация от общото данъчно облагане, съдържащо се в глава 5 от него.
3. Трето основание: Комисията е допуснала грешка при прилагането на правото във връзка с приложението на член 107, параграф 1 ДФЕС, като е приела в съображения 127—151 от обжалваното решение, че критерият за селективност е бил изпълнен, тъй като предприятия в сходно фактическо и правно положение са били третираны по различен начин.

4. Четвърто основание: „пълното“ освобождаване съгласно член 371IB от Закона за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) от 2010 г. било обосновано от характера и общата структура на данъчната система.
5. Пето основание: 75 % освобождаване съгласно член 371ID от Закона за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) от 2010 г. било обосновано от характера и общата структура на данъчната система.
6. Шесто основание: облагането с данък на КЧД, за които важи освобождаването, съдържащо се в посочената Глава 9 като категория, би накърнило свободата на установяване на жалбоподателите в противоречие с член 49 ДФЕС.
7. Седмо основание: допусната е явна грешка в оценката или преценката във връзка със 75 % освобождаване и определеното изходно съотношение.
8. Осмо основание: Решението на Комисията не спазвало общия правен принцип на ЕС на недискриминация или равенство.
9. Девето основание: Комисията е допуснала грешка при прилагането на правото, като е приложила по аналогия или чрез неправомерно препращане разпоредбите на Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета ⁽¹⁾, която не е била приложима *ratione temporis*.
10. Десето основание: Комисията е допуснала грешка при прилагането на правото във връзка с приложението на член 107, параграф 1 ДФЕС като е приела в съображение 176 от обжалваното решение, че съществува категория получатели (включваща жалбоподателите) и че те (жалбоподателите) са получили помощ, която трябва да бъде възстановена съгласно член 2, параграф 1 от обжалваното решение.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 2016 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 8 октомври 2019 г. — Hill & Smith Holdings and Hill & Smith Overseas/Комисия

(Дело T-691/19)

(2019/C 432/73)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Hill & Smith Holdings plc (Solihull, Обединено кралство) и Hill & Smith Overseas Ltd (Solihull) (представители: J. Lesar, Solicitor, и K. Beal QC)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

— да отмени решението на ответника C(2019) 2526 окончателен от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в действие от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества;

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски на жалбоподателите

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват десет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: Комисията приложила неправилно член 107, параграф 1 ДФЕС и/или допуснала явна грешка в преценката или в оценката при избора си на референтна рамка за анализ на данъчния режим. Тя трябвало да приеме, че референтната рамка е данъчният режим на корпоративно облагане на Обединеното кралство, а не само режимът на контролираните чуждестранни дружества (КЧД).
2. Второ основание: Комисията допуснала грешка при прилагането на член 107, параграф 1 ДФЕС и/или допуснала явна грешка в преценката или в оценката, възприемайки неправилен подход към анализа на режима на КЧД. В съображения 124—126 от спорното решение тя разглеждала неправилно разпоредбите на глава 9 от част 9А на Закона за данъчното облагане от 2010 г. (международни и други разпоредби) като форма на дерогация от общия режим на данъчно облагане, предвиден в глава 5.
3. Трето основание: Комисията допуснала грешка при прилагането на член 107, параграф 1 ДФЕС, когато в съображения 127—151 от спорното решение констатирала, че са изпълнени критериите за селективност, тъй като предприятия, които фактически и правно са в сходно положение, били третирани различно.
4. В четвъртото основание се твърди, че „пълното“ освобождаване съгласно раздел 3711В от Закона за данъчното облагане от 2010 г. (международни и други разпоредби) е обосновано с характера и цялостната структура на данъчната система.
5. В петото основание се твърди, че 75 %-то освобождаване съгласно раздел 3711D от Закона за данъчното облагане от 2010 г. (международни и други разпоредби) е обосновано с характера и цялостната структура на данъчната система.
6. В шестото основание се твърди, че налагането на данъчна тежест върху КЧД, които отговарят на критериите за освобождаване, предвидени в посочената глава 9 като категория, нарушавало свободата на жалбоподателите на установяване, което противоречало на член 49 ДФЕС.
7. В седмото основание се твърди, че е налице явна грешка в преценката или в оценката по отношение на 75 %-то освобождаване и въпроса за фиксираното съотношение.
8. В осмото основание се твърди, че решението на Комисията не спазва общите принципи на правото на ЕС за недопускане на дискриминация и на равенство.
9. В деветото основание се твърди, че Комисията допуснала грешка, когато приложила по аналогия или неправилно се позовала на разпоредбите на Директива (ЕС) 2016/1164 ⁽¹⁾ на Съвета за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар, които не били приложими *ratione temporis*.
10. В десетото основание се твърди, че Комисията допуснала грешка при прилагането на член 107, параграф 1 ДФЕС, когато в съображение 176 от спорното решение констатирала, че е налице категория бенефициери (в която попадат жалбоподателите) и че те (жалбоподателите) получили помощ, която следва да бъде възстановена съгласно член 2, параграф 1 от спорното решение.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 2016 г., стр. 1)

Жалба, подадена на 8 октомври 2019 г. — Rentokil Initial и Rentokil Initial 1927/Комисия

(Дело T-692/19)

(2019/C 432/74)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Rentokil Initial plc (Camberley, Обединено кралство), Rentokil Initial 1927 plc (Camberley) (представители: J. Lesar, Solicitor, и K. Beal, QC)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени решението на ответника C(2019) 2526 окончателен от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в действие от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества;
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи на жалбоподателите.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват десет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: Комисията приложила неправилно член 107, параграф 1 ДФЕС и/или допуснала явна грешка в преценката или в оценката при избора си на референтна рамка за анализ на данъчния режим. Тя трябвало да приеме, че референтната рамка е данъчният режим на корпоративно облагане на Обединеното кралство, а не само режимът на контролираните чуждестранни дружества (КЧД).
2. Второ основание: Комисията допуснала грешка при прилагането на член 107, параграф 1 ДФЕС и/или допуснала явна грешка в преценката или в оценката, възприемайки неправилен подход към анализа на режима на КЧД. В съображения 124—126 от спорното решение тя разглеждала неправилно разпоредбите на глава 9 от част 9А на Закона за данъчното облагане от 2010 г. (международни и други разпоредби) като форма на дерогация от общия режим на данъчно облагане, предвиден в глава 5.
3. Трето основание: Комисията допуснала грешка при прилагането на член 107, параграф 1 ДФЕС, когато в съображения 127—151 от спорното решение констатирала, че са изпълнени критериите за селективност, тъй като предприятията, които фактически и правно са в сходно положение, били третирани различно.
4. В четвъртото основание се твърди, че 75 %-то освобождаване съгласно раздел 371HD от Закона за данъчното облагане от 2010 г. (международни и други разпоредби) е обосновано с характера и цялостната структура на данъчната система.

5. В петото основание се твърди, че изключението за „счетованата лихва“, предвидено в раздел 371D от Закона за данъчното облагане от 2010 г. (международни и други разпоредби) е обосновано с характера и цялостната структура на данъчната система. При условията на евентуалност, решението на Комисията относно изключението за „счетованата лихва“ било опорочено, той като тя не го мотивирала достатъчно, в нарушение на член 296 ДФЕС.
6. В шестото основание се твърди, че налагането на данъчна тежест върху КЧД, които отговарят на критериите за освобождаване, предвидени в посочената глава 9 като категория, нарушавало свободата на жалбоподателите на установяване, което противоречало на член 49 ДФЕС.
7. В седмото основание се твърди, че е налице явна грешка в преценката или в оценката по отношение на 75 %-то освобождаване и въпроса за фиксираното съотношение.
8. В осмото основание се твърди, че решението на Комисията не спазва общите принципи на правото на ЕС за недопускане на дискриминация и на равенство.
9. В деветото основание се твърди, че Комисията допуснала грешка, когато приложила по аналогия или неправилно се позовала на разпоредбите на Директива (ЕС) 2016/1164 ⁽¹⁾, които не били приложими *ratione temporis*.
10. В десетото основание се твърди, че Комисията допуснала грешка при прилагането на член 107, параграф 1 ДФЕС, когато в съображение 176 от спорното решение констатирала, че е налице категория бенефициери (в която попадат жалбоподателите) и че те (жалбоподателите) получили помощ, която следва да бъде възстановена съгласно член 2, параграф 1 от спорното решение.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 2016 г., стр. 1)

Жалба, подадена на 11 октомври 2019 г. — DD/FRA

(Цело T-703/19)

(2019/C 432/75)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: DD (представители: L. Levi и M. Vandenbussche, адвокати)

Ответник: Агенция на Европейския съюз за основните права (FRA)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да присъди на жалбоподателя обезщетение за претърпените неимуществени вреди, описани в настоящата жалба, определени по справедливост на 50 000 EUR,
- да отмени решението на директора на Агенцията на Европейския съюз за основните права (FRA) от 21 декември 2018 г. за отхвърляне на искането, направено от жалбоподателя на основание член 90, параграф 1 от Правилника,
- при необходимост, да отмени решението на директора на FRA от 24 юни 2019 г. за отхвърляне на жалбата на жалбоподателя, подадена на основание член 90, параграф 2 от Правилника,
- да осъди ответника да плати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква девет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: разследващите не са имали правомощия за разследване на евентуално нарушение от жалбоподателя на член 17 или на член 11 от Правилника, нито за проверка на електронното съобщение на жалбоподателя от 5 март 2014 г. и административното разследване няма правно основание. FRA е нарушила член 86, параграф 2 от Правилника и член 2, параграф 1 от Решение 2013/01 на Изпълнителния съвет (ИС).
2. Второ основание: образуването на административното разследване не е основано на обосновано подозрение за дисциплинарно нарушение въз основа на *prima facie* доказателства.
3. Трето основание: непредоставянето на жалбоподателя на информация за образуването на административното разследване и на свързаните с него решения след поискването им от негова страна е незаконосъобразно.
4. Четвърто основание: продължителността на разследването и на преддисциплинарното производство е прекомерна и неразумна.
5. Пето основание: решението за прекратяване на разследването е немотивирано и не съответства на член 3 от Приложение IX към Правилника.
6. Шесто основание: докладът от разследването съдържа грешка при прилагане на правото и явна грешка в преценката.
7. Седмо основание: нарушение на поверителността.
8. Осмо основание: нарушение на член 4, параграф 1, буква а) и член 5, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 45/2001 ⁽¹⁾.
9. Девето основание: нарушение на задължението за полагане на грижа, липса на обективност и безпристрастност и злоупотреба с власт.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 2001 г. стр. 1; Специално издание на български език, глава 13, том 30, стр. 142).

Иск, предявен на/Жалба, подадена на 29 октомври 2019 г. — Basaglia/Комисия

(Дело T-727/19)

(2019/C 432/76)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Giorgio Basaglia (Милано, Италия) (представител: G. Balossi, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

Да отмени Решение C(2019) 6474 окончателен на Европейската комисия от 4 септември 2019 г., по смисъла на член от разпоредбите за прилагане на Регламент (ЕО) № 1049/2001.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу решението на Комисията за отказ на поискан от жалбоподателя достъп до определени документи, свързани с някои проекти, чието изпълнение е частично финансирано от Общността и по отношение на които има висящо производство пред Procura della Repubblica presso il Tribunale di Milano (прокуратурата към Окръжен съд Милано).

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. В рамките на първото основание се твърди едностранно стесняване на предмета на първоначалното искане, както и липса на основания, като в това отношение се изтъква, че:
 - в конкретния случай не са налице изключителни обстоятелства, които да обосноват ограничаване на правото на достъп до поисканите документи, а оттам и на правото на защита на лицето в рамките на наказателно производство, образувано срещу него в държава членка,
 - работната натовареност, необходима за извличане на копия от поисканите документи, не е непропорционална на посочените интереси,
 - посочената в обжалваното решение съдебна практика е неотнормисима, и че
 - в решението не са претеглени правилно интересите на страните.
2. Като второ основание се изтъква защитата на личния живот и личната неприкосновеност, като в това отношение се твърди, че:
 - в решението не са претеглени правилно интересите на страните,
 - в решението неправилно е прието, че липсва по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването на поисканите данни, и
 - съществува пропорционалност между исканията на жалбоподателя и защитения интерес.
3. Като трето основание се изтъква защитата на търговските интереси на физическо или юридическо лице. В това отношение се твърди, че
 - обжалваното решение не отчита, че поисканите документи са свързани с отминали и вече приключили общностни проекти, поради което правото на защита на търговските интереси е отслабено, и
 - в решението не са претеглени правилно интересите на страните.
4. Като четвърто основание се изтъква липсата на обществен интерес.
 - В това отношение се твърди, че в обжалваното решение неправилно не е отчетено, че установяването на истината в рамките на образувано в държава членка наказателно производство представлява очевиден обществен интерес.

Жалба, подадена на 29 октомври 2019 г. — Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology и Sunowe Solar/Комисия

(Дело T-733/19)

(2019/C 432/77)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology LTD (Шаосин, Китай), Sunowe Solar GmbH (Нюрнберг, Германия) (представители: Y. Melin, адвокат, и D. Arnold, Solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1329 на Комисията от 6 август 2019 година за обявяване за недействителни на фактури, издадени от Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology Ltd в нарушение на ангажмента, отменен с Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1570,
- да осъди Комисията и всяка встъпила страна в подкрепа на ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: ответникът неправомерно обявил съответните фактури за недействителни, тъй като правомощията, на които се основава за това са погасени или отменени, доколкото срокът на действие на Регламенти за изпълнение (ЕС) № 1238/2013 и № 1239/2013 е изтекъл на 7 декември 2015 г. Аналогично, срокът на действие на Регламенти за изпълнение (ЕС) 2017/367 и 2017/366 е изтекъл на 3 септември 2018 г. При всички положения, жалбоподателите твърдят, че членове 2 и 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/367 и членове 2 и 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/366 вече са били отменени от член 1, точка 4 и член 3, точка 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1570 на Комисията.
2. Второ основание: при всички положения ответникът бил нарушил член 8, параграфи 1, 9 и 10, както и член 10, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз, както и член 13, параграфи 1, 9 и 10 и член 16, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейския съюз, като е обявил съответните фактури за недействителни и след това приканил митническите органи да съберат мита, както при неиздаване и непредставяне на действителни фактури на тези органи към момента на деклариране на стоките за допускане за свободно обращение.

Поради това жалбоподателите твърдят незаконосъобразност на член 3, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1238/2013 на съвета от 2 декември 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република, на член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/367 на Комисията от 1 март 2017 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република, на член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1239/2013 на Съвета от 2 декември 2013 година за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република и на член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/366 на Комисията от 1 март 2017 година за налагане на окончателни изравнителни мита върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република, които дават на ответника правомощие да обяви съответните фактури за недействителни и да прикани митническите органи да съберат мита върху вече реализиран внос на продукти, които са допуснати за свободно обращение.

3. Трето основание: ако Съдът приеме, че правомощията, на които се е основал ответникът, не са били погасени и са му дали право да наложи мита с обратна сила, тези мита не могат да са наложат по отношение на соларни панели, които са били продадени на свързана страна преди 30 септември 2014 г. и използвани в притежавана от нея соларна електроцентрала, или не са били продадени отново на независим клиент и се съхраняват на склад.

Жалба, подадена на 4 ноември 2019 г. — Junqueras i Vies/Парламент

(Дело T-734/19)

(2019/C 432/78)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Oriol Junqueras i Vies (Сан-Жоан-де-Вилаторрада, Испания) (представител: A. Van den Eynde Adroer, abogado)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общият съд да приеме за подадена в срок жалбата срещу оспорвания акт и приложенията към него, да я допусне за разглеждане и в съответствие с изложените в нея искания да отмени обжалвания акт на председателя на Европейския парламент като осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу решението на председателя на Европейския парламент г-н Sassoli от 22 август 2019 г., с което обявява, че не е компетентен и поради това не допуска за разглеждане молбата, подадена на 4 юли 2019 г. с цел да се започне процедурата по предприемане на спешни действия за защитата на парламентарния имунитет на г-н Junqueras i Vies.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно-единствено основание — нарушение на член 8 от Правилника за дейността на Европейския парламент, тъй като председателят на Европейския парламент е обявил, че не е компетентен да разгледа молбата за защита на имунитета на г-н Oriol Junqueras i Vies, подадена на 4 юли 2019 г., въпреки че в случая са налице сериозни съмнения от правна страна, що се отнася до спазването на европейското право и по-специално относно защитата на членовете на Европейския парламент, като при това въпросът изобщо не е разгледан и то единствено на основание на уведомлението, изпратено от Централната изборителна комисия на Испания, в което мястото на г-н Oriol Junqueras i Vies е обявено за свободно.

В това отношение се твърди, че:

- изискването да се положи обещание или клетва в испанската Конституция, което се съдържа във вътрешното изборително законодателство, е съществено изискване, което нарушава предвиденото в Акта за избиране на членове на Европейския парламент от 1976 г.
- обявяването на мястото за свободно от Централната изборителна комисия на Испания на основание, което не е предвидено в Акта за избиране на членове на Европейския парламент от 1976 г., без да се задейства механизмът за заместване на заемания мястото, нарушава член 13 от въпросния Акт за избиране и Решението за определяне на състава на Европейския парламент.
- решението не е мотивирано и е произволно, тъй като както съдебният състав от наказателното отделение на Върховния съд на Испания, така и Съдът на Европейския съюз са изпитали сериозни съмнения относно правото на Европейския съюз във връзка с фактите и описаната обстановка и поради това е отправено и допуснато за разглеждане преюдициално запитване, по което е образувано дело C-502/19.
- тълкуването на член 8 от Правилника за дейността на Европейския парламент трябва да е в съответствие с максималната ефективност на правата и стандартите, установени в член 243 ДЕС, член 39 ДФЕС, член 20 ДФЕС, параграфи 1 и 2 ДФЕС, член 21 ДФЕС и член 52 ДФЕС, член 3 от Протокол 1 към ЕКПЧ, член 9 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, член 5 от Акта за избиране на членовете на Европейския парламент от 1976 г. и член 3, параграф 1 от Правилника за дейността на Европейския парламент, както и със съдебната практика и докладите, в които посочените актове се тълкуват, поради което немотивираното решение на председателя на Европейския парламент да обяви, че не е компетентен да разгледа молбата, подадена съгласно член 8 от Правилника за дейността на Европейския парламент, ги нарушава и е невалидно.

Жалба, подадена на 30 октомври 2019 г. — Frank Recruitment Group Services/EUIPO — Pearson (PEARSON FRANK)

(Дело T-735/19)

(2019/C 432/79)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Frank Recruitment Group Services Ltd (Нюкасъл на Тайн, Обединено кралство) (представител: J. Dennis, Solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Pearson plc (Лондон, Обединено кралство)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят в производството пред Общия съд

Спорна марка: заявка за регистрация на словната марка на Европейския съюз „PEARSON FRANK“ — заявка за регистрация № 15 841 851

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 26 август 2019 г. по преписка R 1884/2018-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски на жалбоподателя.

Изложени основания

- Нарушение на член 94 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - нарушение на член 95 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - нарушение на член 47, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - нарушение на член 47, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 4 ноември 2019 г. — НА/Комисия

(Дело T-736/19)

(2019/C 432/80)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: НА (представител: S. Kreicher, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да приеме настоящата жалба за допустима,
- да я уважи като основателна по същество,
- въз основа на това, да отмени решението на органа по назначаване от 13 август 2019 г., съобщено на 24 август 2019 г., с което се дава отговор на подадената от жалбоподателя жалба по административен ред от 14 април 2019 г. (№ R/249/19),
- да осъди Европейската комисия да заплати всички разходи и съдебни разноски по настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят изтъква едно единствено основание, а именно нарушение на приложимите нормативни и регулационни разпоредби, по-специално на Решение на Комисията C (2007) 3195 от 2 юли 2007 г. за определяне на общи разпоредби за прилагане, свързани с възстановяването на медицински разноски, доколкото обжалваното решение установява таван от 3 100 евро за възстановяване на разноските за наем на апарат за лечение на сънна апнея за периода от 1 март 2019 г. до 29 февруари 2024 г., въпреки че горепосоченото решение не установява максимален размер на подлежащите на възстановяване разноски в случай на наем за период на употреба, по-голям или равен на три месеца.

Жалба, подадена на 5 ноември 2019 г. — Huevos Herrera Mejías/EUIPO – Montesierra (MontiSierra HUEVOS CON SABOR A CAMPO)

(Дело T-737//19)

(2019/C 432/81)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Huevos Herrera Mejías, SL (Torre Alháuquime, Испания) (представител: E. Manresa Medina, abogado)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Montesierra, SA (Jerez de la Frontera, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „MontiSierra HUEVOS CON SABOR A CAMPO“ — заявка за регистрация № 15 670 871

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 2 септември 2019 г. по преписка R 2021/2018-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и евентуалните встъпили в нейна подкрепа страни да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 6 ноември 2019 г. — Productos Jamaica/EUIPO – Alada 1850 (flordeJamaica)

(Цело T-739/19)

(2019/C 432/82)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Productos Jamaica, SL (Algezares, Испания) (представител: I. Temiño Ceniceros, abogado)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Alada 1850, SL (Barberá del Vallés, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: фигуративната марка „flordeJamaica“ – марка на Европейския съюз №9 003 989

Производство пред EUIPO: производство за обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 24 юли 2019 г. по съединени преписки R 1431/2018-1 и R 1440/2018-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви за допустима настоящата жалба и приложенията към нея;
- да отмени изцяло обжалваното решение;
- да осъди EUIPO и встъпилата страна да заплатят съдебните разноски.

Изложени основания

- Дори доказателствата за използване на марката, представени от двете страни в производството за обявяване на недействителност, във връзка с което е подадена настоящата жалба, да не позволяват да се приложи първоначално изтъкнатото от жалбоподателя изключение за недействителност поради търпимост на марката, в замяна на това те са явни доказателства за съвместното съществуване на пазара на разглежданите марки, което е било удължавано във времето и толерирано от ответника, което е основание за използване на оспорваната марка и освен това потвърждава, че не е налице вероятност от объркване на пазара.
- Въз основа на доказателствата, предоставени от ответника, не може да се направи извод, че по-ранната марка е придобила значителен отличителен характер поради използването си в Испания.
- В настоящия случай не се установява, че е налице вероятност от объркване за всички стоки и услуги, обхванати от оспорваната марка, и следователно тя не можела да бъде обявена за изцяло недействителна.

Определение на Общия съд от 23 октомври 2019 г. — Taghani/Комисия

(Дело T-313/19) ⁽¹⁾

(2019/C 432/83)

Език на производството: френски

Председателката на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 246, 22.7.2019 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)



Служба за публикации на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG